

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2015. február

XXII. évf. 2. szám

Református kegyességünk elfelejtett formája: a böjt

„... szíveteiket és nem ruhátokat kell megszaggatni.”

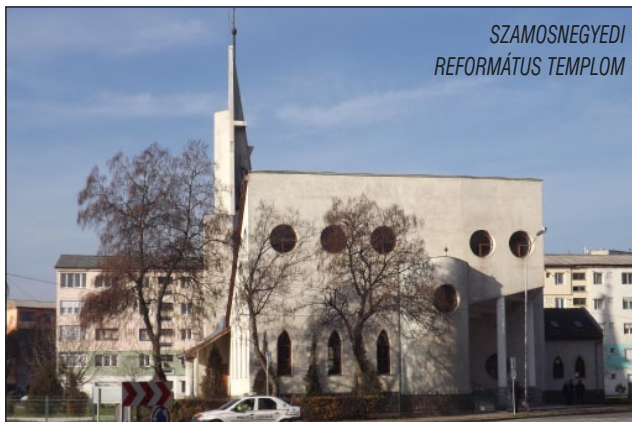
(Jóel 2,13)

Ha református emberek között a böjt szóba kerül, még a Szentírást rendszeresen tanulmányozók is bizonytalanságot éreznek. Mit jelent ez? Koplalást? A középkor aszkétáinak életidegen felfogását? Van-e a böjt bibliai tanításának ma is érvényes üzenete? – kérdezzük. Növeli a bizonytalanságot, hogy valamilyen formában minden vallásban fellelhető. Nem csak a bibliai, hanem a Biblián kívüli vallások is ismerik.

Református Bibliaolvasó Kalauzunk s az egyházi kiadású naptárak évről-évre feltüntetik böjt első vasárnapját. Ország-szerte sok gyülekezetben – Sárospatakon is – olyankor úrvacsora osztás van. Idén ez a nap március 9-re esett.

A böjtöt az Ószövetség népe is ismerte és heti rendszerességgel gyakorolta, az Újszövetség népe pedig átvette. A próféták felléptek a böjt tartalmát veszített, csak külsőségekre épülő, magamutogató gyakorlata ellen (Ézs 58,1-5; Zak 7,14 kk.) – Jézus ugyanúgy (Mt 6,16). Ezután a középkori egyház is átvette és pontosan meghatározta gyakorlásának módját, a böjtben elfogyasztható ételeket. A reformáció sem utasította el, de Luther harcolt a böjt érdemszerű mivolta ellen. „Finom külső nevelő eszköznek” tartotta, mely által Jézus kereszthalálára emlékezve „az anyaszentegyházban a mi édes Urunk Krisztus szenvedéséről énekelni és prédikálni szoktunk.” Egyházunk rendjében is az Úr Jézus szenvedéstörténetének időszakát vezeti be böjt időszaka.

A böjt bibliai tartalmát tekintve szorosan összefügg az imádsággal. Tehát az imádságért van, azaz az imádságnak egy külső eszközzel szigorított formája. Ekkor egy általunk meghatározott időre megvonjuk magunktól kedves ételeinket, italainkat és tartózkodunk azoktól a nélkülözhető – általában kényelmünket szolgáló – szokásainktól, melyek végzésében különösképpen is örömmel leljük. Így, ha az általunk meghatározott időn belül ezek hiányát érezzük, gondolataink készsé válhatnak könyörögni azért, ami miatt böjtöt hirdettünk magunknak. A böjt olyan fogadalom, ami által időlegesen lemondunk valamiről, ami fontos nekünk, ám nélkülözhető, hogy emlékeztetnek okáért egy még fontosabbat imaéletünk fő helyére tegyünk. Kálvin, aki a böjtöt az imádság és az egyházfegyelem részeként tekintette rámutat, hogy a böjt idejére nézve a

Bibliában nincsen útmutatás, így hát mind az anyaszentegyház közössége, mind egyéni kegyességünk számára magunk által meghatározható idő. Az is tehát, hogy mikor, miért és mennyi ideig böjtöljünk. Kálvin ezzel kapcsolatban így ír: „(a böjt) abból áll, hogy a pásztorok, ahogy az idők parancsa megkívánja, tekintsék kötelességüknek, hogy a népet könyörgésre vagy nyilvános böjtölésre buzdítsák ...” A gyülekezet vagy a nemzet életét döntően meghatározó esemény vagy próbatétel esetén, vagy ha Isten haragjának jelei mutatkoznak, „szent és minden időkre üdvös rendelkezés az, hogy a pásztorok ilyenkor nyilvános böjtölésre és rendkívüli könyörgésekre buzdítsák a népet” – írja Kálvin (Inst. IV. 12. 14.). Kedvenc táplálékaink és szokásaink megvonása emlékeztet bennünket olyan dologra, aminek a megvalósulását az imádság által különösen fontosnak tartjuk.

Ám a böjtnek Kálvin szerint van egy másik formája is. Nemcsak egyszerűen önmegtartóztatást és az élelem részbeni megvonását jelenti, hanem szerinte egész földi pályánk idején határozza meg az életünket a mértéktartás.

A református emberre jellemző az élet minden területén a mértékletesség. Ételben, italban, vígasságban érezzük azt, hogy van egy határ, amit megközelítenünk és átlépünk nem szükséges, mert a Szentlélek ezáltal is emlékeztethet bennünket arra, hogy Isten országának eljöveteleért, szívünk legföltettebb vágyáért imádkozni tartozunk.

Dr. Fodor Ferenc

Értesítés

A Lónyay Gábor Polgári Társulás értesíti mindazokat, akik ebben az évben is adójuk 2 %-val támogatni kívánják gyülekezetüket, hogy társulásunk ismét kész fogadni az adományokat, hogy azokat eljuttassuk a célgyülekezetek számára. További információkkal a 056 6395396 -os telefonszámon, vagy a ladislavcsoma@gmail.com e-mail címen szolgálunk.

Csoma László, elnök

Ökumenikus alkalom Splitben

Rendhagyó ökumenikus alkalmat tartottak a spliti magyar közösség katolikus és református tagjai a helyi székesegyházban 2015. január 18-án. A mintegy 50 főnyi gyülekezet ekkor emlékezett meg IV. Béla leányáról, Margit hercegnőről, aki a Split-től (Spalato) pár kilométerre fekvő Klisz várában született a királyi család tatárok elől történt menekülése idején. Megemlékezések a római katolikus mise keretén belül korábban is voltak horvát nyelven. E mostani alkalom volt az első, amikor a hercegnőről magyar nyelven emlékezett meg Režić Annamária református teológus. A katolikus egyház szentjei sorában Szent Margitként tisztelt hercegnőt a horvátok kliszi szent Margitként ismerik. Az alábbiakban a magyar megemlékezés olvasható. -Szerk.-

Áldást, békességet kívánok Mindannyiuknak!

Splitben lassan hagyománnyá válik, hogy Margit hercegnő születésére ünnepi misével emlékeznek az itt élő magyar közösség jó része. Itt a Szent Dujmó székesegyházban ez éven is összegyűltünk, hogy ismét megemlékezzünk a szentté avatott hercegnőről, lerójuk tiszteletünket Árpád-házi Szent Margit emléke előtt.

Életútja követendő példaként kellene, hogy előttünk álljon. Léptei nyomán sokat tanulhatunk az alázatosságról, önzetlenségről, hűségről, mértékletességről, buzgóságról, mely értékek nélkül nehéz igaz hívőként megállnunk Isten előtt, s mindennapjainkban a tükör előtt is. Mindemellert Margit számunkra azért is kiemelkedő jelentőségű, mert Ő az egyetlen Split környékén született magyar szent.

Néhány szó az Ő életéről:

„A szülei adák őtet az Istennek és asszonyunk, Szűz Máriának örökké való szolgálatára, Sámuel próféta hasonlósága szerint. Mert miképpen Sámuel ő gyermekiségében adaték templomba, az Istennek szolgálatára, azonképpen Szent Margit gyermekiségében adatott a klastromba Istennek szolgálatára.“

Ezt az idézetet Szent Margit Legendájában olvashatjuk. Árpád-házi Szent Margit életét feltehetőleg Marcellus, Margit lelkiatyja vetette papírra latin nyelven, ez az ún. **Margit-legenda**. Ennek ma is ismert magyar fordítását 1510-ben **Ráskai Lea**, szigeti apáca készítette. A magyar irodalomban személyének pedig **Gárdonyi Géza** regénye, az **Isten rabjai** állít emléket.

Az Árpád-házi királyok uralkodásának talán legválságosabb korszakában, 1242-ben született meg IV. Béla és Laszkarisz Mária 9. gyermeke, Margit, aki a tatárok előli menekülés közben meghalt nővérének nevét kapta. Születésének körülményei mellett, születésének helye, Klissza vára is lassan tér vissza a magyar köztudatba.

Szent Margit Legendájából szeretnék felolvasni egy idézetet: „Midőn szűz Szent Margitot az ő anyja még méhében viselné, a tatárok kemény üldözésének idejében, szűz Szent Margitnak anyja az ő férjével, úgy mint a királlyal, fogadást tőnek néminemű áldozatképpen magoknak és az országoknak megszabadításáért. Fogadást tőnek, hogy az Úristen önekik leány magzatot adna, a szent apáca szüzek kezére

adnák azt, mivel e szent szűzön kívül soha a magyar királyok nemzetéből senki apáca nem lett vala.“

A hercegnőt szülei tehát Isten szolgálatára ajánlották fel, s a tatárok kivonulását követően az ország újjáépítése sem feledtette a szülőkkel az ígéretet. A Duna szigetén – melyet akkor Nyulak szigetének neveztek, a későbbi Margitszigeten kolostort építenek, ahol Margit nagy alázattal a középkori szentségfogalmak szerint élte életét, majd pedig nagyon fiatal korában – 28 évesen halt meg. Boldoggá avatása már 1276-ban megtörtént, tiszteletét 1789-ben hivatalosan is engedélyezték, szentté pedig XII. Piusz pápa 1943-ban avatta.

Szent Margit oly gyakorta eszében forgatta az Ő nemzetének történetét és életét, szíven viselte felebarátai gondjait, szolgált és vigasztalt, érdemekben időről-időre gazdagodott és ájtatos imádságban élt. Elgondolkodtató, hogy vajon mi, jelenlegi modern világunkban bírnak-e hasonló értékekkel, tudunk-e oly állhatatossággal és szelidséggel élni, mint ahogyan elődünk tette. Büszkék vagyunk emlékére, s bízunk benne, hogy a jövő nemzedéke számára is fontos lesz a magyar történelem hívó egyéniségeinek és eseményeinek megismerése és megismertetése. A mai alkalmunkon hálát adunk Istennek, hogy Ő adott példaképeket, akiktől a hit, reménység és szeretet leckéjét tanulhatjuk, keresztyénségünkben erősödhetünk, s más népekkel együtt dicsőíthetjük Őt.

Režić Annamária

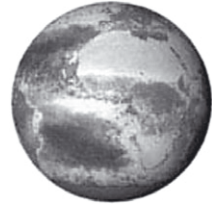
BIBLIA OLVASÓ

u e z é k f o n a l

1.	V.	Ez 16, 1–35	Jn 12,37–43
2.	H.	Ez 16,36–52	Jn 12,44–50
3.	K.	Ez 16,53–63	Jn 13, 1–11
4.	Sz.	Ez 17	Jn 13,12–20
5.	Cs.	Ez 18, 1–20	Jn 13,21–30
6.	P.	Ez 18,21–32	Jn 13,31–35
7.	Sz.	Ez 19	Jn 13,36–38
8.	V.	Ez 20, 1–31	Jn 14, 1–6
9.	H.	Ez 20,32–44	Jn 14, 7–11
10.	K.	Ez 21, 1–22	Jn 14,12–14
11.	Sz.	Ez 21,23–37	Jn 14,15–21
12.	Cs.	Ez 22	Jn 14,22–24
13.	P.	Ez 23, 1–21	Jn 14,25–31
14.	Sz.	Ez 23,22–49	Jn 15, 1–8
15.	V.	Ez 24, 1–14	Jn 15, 9–11
16.	H.	Ez 24,15–27	Jn 15,12–17
17.	K.	Ez 25	Jn 15,18–27
18.	Sz.	Ez 26	Jn 16, 1–4a
19.	Cs.	Ez 27	Jn 16,4b–11
20.	P.	Ez 28	Jn 16,12–15
21.	Sz.	Ez 29	Jn 16,16–23a
22.	V.	Ez 30	Jn 16,23b–28
23.	H.	Ez 31	Jn 16,29–33
24.	K.	Ez 32	Jn 17, 1–5
25.	Sz.	Ez 33, 1–20	Jn 17, 6–19
26.	Cs.	Ez 33,21–33	Jn 17,20–26
27.	P.	Ez 34	Jn 18, 1–11
28.	Sz.	Ez 35	Jn 18,12–18
29.	V.	Ez 36, 1–21	Jn 18,19–23
30.	H.	Ez 36,22–38	Jn 18,24–27
31.	K.	Ez 37	Jn 18,28–32

M
Á
R
C
I
U
S

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

ISZLÁM FÉLHOLD 2022-BEN PÁRIZS FÖLÖTT?

Charlie Hebdo-n innen és túl

Michel Houellebecq „ALÁVETETTSÉG” című regénye: rémálom vagy prognózis?

Ha csak a regényre adott visszhangok egyikét, másikat felidézünk, érezni fogjuk, nagyon is jelentős és abszolút időben érkező írói reagálásról van szó. Houellebecq regényéről a Frankfurter Allgemeine Zeitung azt írja, „egyszerűen nem lehet letenni. Nincs még egy szerző, aki ennyire kíméletlenül bemutatná a nyílt társadalommal kapcsolatos rémálmait, mint ő”. A Sonntagszeitungban ezt olvassuk: „Ez a szerző legjobb könyve. Erre találták ki az irodalmat”. „Houellebecq a francia és az európai jelenkor vigasztalhatatlan helyzetét írja le, melyben szinte mindenki akarata ellenére ki van szolgáltatva annak a nyomásnak, ami olyan kívánatos helyé formálja a pénzzel és mohósággal hajtott piacgazdaságot”. Maga a szerző pedig így nyilatkozik: „Még nem született olyan ember, akinek sikerült volna kisajátítania engem”. Írta: Dr. Békefy Lajos

Különös egybeesés Párizsban január 7-én

A Charlie Hebdo szerkesztősége elleni támadás napján, 2015. január 7-én jelent meg az 58 éves, különc francia író regénye „Alávetettség” címen (Soumission), németül hihetetlenül

gyorsan, már január 16-án piacra került Unterwerfung címen. Egészen nyilvánvaló, nem véletlenül. Nem az abszolút üzleti siker reményében, hanem elsősorban döbbenetes témája és prognózisa révén. A cselek-

mény a 2022. évi Franciaországban játszódik. A Mohamed Ben Abbés nevű karizmatikus muszlim politikus mind több potenciális választót nyer meg. A szocialisták és a konzervatívok is szövetséget kötnek Ben Abbés-val, hogy a Marine Le Pen féle jobboldali Nemzeti Front térhódítását megakadályozzák. S mi a végeredmény? Ben Abbés Franciaország államelnöke lesz, megváltoztatja az Alkotmányt, theokráciát, azaz istenuralmat vezet be, meg a Saríját, a patriarkalizmust és a poligámiát. A regény a mai politikai Franciaország és a franciák jó részének két aggodalmára épít: a jobboldaltól és az Európa iszlamosításától való félelemre. A regény címeként szereplő francia és német szó (soumission, illetve Unterwerfung) az iszlám vallásosság lényegére is utal, a hívők teljes alávetettségére és odaadására Istennek/Allahnak. Az „Alávetettség” című könyv politikai és szellemi motívumai között említi Stéphane Ratti órkortudató, hogy a regényen érződik a 2013-ban Párizsban megjelent könyv, a Le déclin hatása, amit a belga órkortudós, David Engels írt. Könyvében a szerző felkutatja azokat az analógiákat, hasonlóságokat, amiket az európai társadalom identitásválsága és a római köztársaság bukása között vél felismerni. Ismeretes, hogy ezután az augustusi uralmi rendszer vette kezdetét. Mindenesre érdekes, amit a szerző könyve keletkezéséről a párizsi, illetve kölni bemutatón mon-

dott. Nevezetesen: regénye nem iszlámfóbiából, azaz az iszlámtól való félelemből született. Eredetileg egy megtérés történetét szerette volna megírni, azt, ahogyan egy irodalomtudós a katolicizmusra áttér. Címének is más szánt, az a *Megtérés* (Conversion) lett volna. De az utóbbi idők eseményei közbeszóltak. Ismételtlen hangsúlyozza, sem a Nemzeti Front, sem az iszlámisták nem sajátíthatják ki őt.

Korunk s az óra regénye – vagy pozitív „mágia”?

A párizsi események mindenesetre kísérteties időszerűséget adtak a regénynek. Mindenesre az is elgondolkodtató, hogy a Leigázásban valamiféle ultimátum érzékelhető a széthullani látszó keresztyén társadalomnak. Már olyan vélekedések is vannak, hogy a Charlie Hebdo terroristái tudták jól a könyv megjelenésének napját, ezért időzítették csapásukat arra a napra. Az író azóta rendőri védelem alatt áll. A regényben államelnökségig emelkedő Mohammed Ben Abbés ugyan muszlim testvér, mindenek előtt opportunist, aki jó érzékkel használja ki a többszörös csődöt, ami a médiákat, a jobb és baloldalt jellemzi. Lehet sokféle jelzővel illetni Houellebecq könyvét, mint ahogyan meg is tették ezt: halmozott fóbiák vagy halmozottan szuggerált fóbiák könyve az övé, politikai fóbia, médiafóbia, keresztyénség-fóbia, emberfóbia, iszlámfóbia mind beleolvasható vagy kiolvasható belőle. Vajon a szuggerált fóbiák könyveként nem valamiféle öngerjesztett és társadalomgerjesztő, önbeteljesítő programadás rejtőzik benne? Nem azt akarja üzenni, gyerünk, tegyetek meg mindent azért, hogy 2022-ben az Eiffel torony tetejére felszálljon az iszlám félhold?

Miféle Isten nevében? – Párizsra figyelt a világ, s közben 2000 halott Nigériában

A regény főalakja mindhiába keresi az igazi szeretetet. Ezért téved felsejt párizsi „csukák” pillanatnyi öleléseibe, s ugyanígy jár az istenkereséssel is, mert nem találja meg az igazi megnyugtató vallást. Legáltalában addig nem, amíg az új muzulmán államelnök változásokat nem hoz: az asszonyoknak el kell fátyolozniuk bájaikat, az egyetemi tanárnak és másoknak át kell térniük az iszlámra, az arab lesz az államnyelv, és a soknejűség lebbenti fel a fátylak titkait. De megmaradnak a „pári-

zsi” szolgáltatások is, meg az alkoholfogyasztás szabadsága. Mert az új elnök ugyan muszlim, de mindenek előtt oportunista, azaz megalkuvó vallási elvei ellenére, illetve azok mellet, felett(?). Egy kicsit mintha azt sugallná ezzel, a világ nem a párizsi gyilkosságok során, vagy után kezdett nagyon mássá válni, megváltozni, hanem már előtte kezdetét vette valami végzetes változás. És ez egyszerre messze innen, messze túl van az „Én vagyok Charlie” vagy az „Én nem vagyok Charlie” majdnem politikai karikatúrába torkolló tömeg-társasjátékán.

Mert az mégsem transzparens, médiareklámok, szenzációkereső álpróféták és írók intermezzója, vagy könnyelműsége, netán alkotói szabadsága, hogy ne írjam: felelőtlensége pusztán, hogy miközben *Párizsban egy ugyanazon a napon robbant a borzalmas terrorakció és Michel Houellebecq könyve*, aközben – mintegy az elterelt figyelem és a hírárnnyék rejtekében, nagyon galádul – Nigériában mindennél brutálisabban kezdett mészárolni a Boko Haram. Templomok, falvak égtek, több, mint 2000 halott jelezte vonulásuk útját. Ugyanúgy Allah nevében és dicsőségére! Micsoda abszurdum! S a világ csak lassan ocsúdott fel, szerzett tudomást a hatalmas afrikai belháború újabb felvonásáról.

Isten nem sérteget, de nem is lehet Őt megsérteni

Közben a párizsi drámák és a boko haramiás tömegmészárlások hullámán a német keresztyén lap, internetes újság, a *promedienmagazin.de* közzétette *Anna Lutz* kommentárját, amiben a felelőtlenség lapjának (*Journal Irresponsable*) minősítette a francia satirikus lapot. Rámutat írásában arra, hogy Istent nem lehet megsérteni, ezért nem is kell emberi törvényekkel megvédeni Őt az emberi blaszfémiaival szemben. De az embereket meg lehet sérteni, s meg is kell védeni. A Német Katolikus Püspöki Konferencia elnöke, *Reinhard Marx* kardinális fején találta a szöveget, amikor kijelentette: „Istent nem lehet megsérteni”. De a vallásos embereket és érzéseket, közösségeket igen, ezért van szükség a vallásos embereket védő törvényekre. Nm elég a vallásszabadságot deklarálni! Mindenesetre Houellebecq a nálunk is megjelent *Elemi részecskék* című könyve megjelenése után adott interjújában kijelentette: „A legutóbbi vallás mégis csak az iszlám”. A franciaországi iszlám szervezetek rögvest iszlámellenes rasszizmus-

sal vádolták meg őt, be is perelték „fajgyűlöltre és vallási erőszakra történő bujtogatás” vádjával, de 2002 októberében ezt elutasította a bíróság, hivatkozással az Alkotmányra, amely biztosítja a vallások kritikájának a jogát. Meglehetősen nagy utat tett meg a francia satirikus író az interjújában tett kijelentésétől a 2022. évi francia iszlám állam látomásáig. Előretételező számítás lenne ez, mentőöv egy egész kontinensnek vagy országnak? De miért? Hogy túlzását túlzással rekompenzálja? 2002. évi kijelentését 2015. évi regényével?

Teliholddá kerekedő félhold Európa felett is

Ez az állandó kérdés kering bennem január 7. óta: Hol van hát az írástudók felelőssége? Vagy már ezt is szétlőtték január 7-én Párizsban, netán már sokkal előbb? Vagy ezt is feláldozta Michel Houellebecq a satíra és az abszurdum posztmodern oltárán, de kinek, miért? Mert hogy szerinte a Nyugat már menthetetlen. Provokátor, a pusztulás prófétája, szélsőséges individualista lenne a francia? Jós vagy (rém)álmodozó? Szuper érzékeny szeizmográf, aki maga is tönkremegy a rengéshullámokban? Vannak, akik úgy látják: Houellebecq „*hitvalló egotist*” – így: egotist, azaz csak magáért, magának van, csak maga mellett foglal állást. Ez az embertípus lenne Nyugat alkonyának a prófétája vagy netán produktuma? Vagy éppen az enerváltság alkonyát akarja sajátos, kifordított módon sürgetni könyvével? Hiszen a másik oldalon, akár a 1,5 milliárd hívőt számláló iszlám oldalon nem csak imaszövegessé százzal élnek. Hanem kemény, harcos, mindenre elszánt, egyre növekvő számú „fekete sereg” vonul fekete zászlók alatt Allah nevében. Ha Európa vagy Franciaország ennyire „egotist”-a lenne, akkor már most félhold fényeskedne az Eiffel-torony tetején. Sokkal együtt én sem látom még feltűnni a félholdat az Eiffel-tornyon. Az égen havonta igen, de ez mégis csak nem ugyanaz. És ez a félből teliholdba kerekedő égitest még jótékonyan árasztja ezüst fényét a Notre Dame-ra éppúgy, mint egész Európára. Az egész világra. A keresztyénségre ugyanúgy, mint az iszlámra vagy más vallásokra. Franciaországra meg hazánkra. Mert az égben még józanság van, s a létezés mozgástörvényeiben nincs változás, sem változásnak árnyéka. Elég lesz ez arra, amire? Ezért mi még kitartóan kérleljük az eget Urát...

ÉN NEM VAGYOK CHARLIE, ÉN NUN, AZAZ A NÁZÁRETIÉ VAGYOK! JE NE SUIS PAS CHARLIE, JE SUIS „N”!

A képen látható betű az arab ABC egyik mássalhangzója, a nun, vagy „N”, aminek pusztán hangértékén túl számunkra, keresztyéneknek hatalmas jelképi tartalma és üzenete is van. Ezt először az iraki és szíriai keresztyének ajtajára, házuk falára rajzolták fel ellenséges indulatú, szélsőséges muszlimok, jelölve, hogy őket kell elűzni vagy megölni. Az „N”

annyt jelent: Názáreti, azaz a Názáreti Jézushoz tartozó keresztyén. Amióta a világ megtudta, hogy a 21. századi keresztyénüldözés arab nyelvterületi bélyege ez a Nun betű, azóta sok keresztyén szervezet tudatosan választotta azonosító jelévé ezt, az üldözött keresztyénekkel való szolidaritás jeleként és jelzésére. „We Are N”, azaz „Mi N vagyunk”, mert 2,1 milliárd testvérünk él ezen a bolygón. E jelzéssel különböző világnyelveken jöttek létre honlapok, egyik, hozzánk közelebb eső, a német szolidaritási honlap címe: <http://wearen.de>

Írta, szövegeket fordította: Dr. Békefy Lajos

EGYÜTTÉRZÜNK VELETEK AZ „N” JEGYÉBEN

Akinek az ajtajára a nun betűt felrajzolják Közel-Keleten, annak élete, családja megmentése érdekében vagy konvertálnia kell, azaz iszlám hitre térnie, de erre alig akadt példa. Vagy védelmi sarcot, baksist, adót kell fizetnie az IS=Iszlám Állam javára, vagy házát, hazáját elhagyva, menekülnie kell. Az ilyen családok átmeneti menekült városokban élnek, nemzetközi keresztyén szervezetek támogatásából, adományokból, keresztyén szolidaritási akciók gyűjtéséből tengetik életüket, számuk hovatovább meghaladja az egy milliót. (S akkor még nem beszélünk a sok százezer halottról!) Aki velük érez, az tudatosan viseli a Nun jelet, akár kitűzi, akár imái zászlajára, akár szíve falára írja fel a Megváltó Úrral azonosító betűt. Az egész világkeresztyénségre érvényes többes és egyes számban: igen, mi a Názáreti Jézuséi vagyunk, én a Názáreti Jézusé vagyok. Ezt írják fel honlapjukra, lapjaikra, külön nyomataikra, kitűzőikre több nyelven, köztük arabul is azok a nemzetközi keresztyén szervezetek, melyek a nemzetközi politikai szervezeteknél, emberjogi hivataloknál, kormányoknál emelik fel szavukat, tiltakozva az embertelen 21. századi keresztyénüldözés, illetve más vallások híveit üldözö fundamentalista, szeparatista, militarista, terrorista ser-

veződések, akciók ellen. Ilyen szervezet például az Open Doors, a Kirche in Not, a Christian Solidarity International.

NYILVÁNOS TÉNYEK AZ „N” NEVÉBEN

Mindenestre döbbenetes, hogy a legfrissebb keresztényüldözési adatok szerint, amit az Open Doors *Hans Küngnek*, a *világéthosz* kidolgozójának alaptételét, ami hihetetlenül aktuális napjainkra: Ha a világvallások között nincs, nem lesz béke, akkor a nemzetek között sem lesz béke!

Az első tíz legellenségesebb ország, ahol a Názáreti nevére tértek és kereszteltek ellen nyílt gyilkosságot, börtönöket, koncepciók pereket is bevetnek, ezek: első helyen a szélsőséges, „népi demokratikus”, kommunista diktatúrájáról elhíresült Észak-Korea áll, utána a további kilenc helyen csupa iszlám ország következik (!). Ezek: Szómália, Irak, Szíria, Afganisztán, Szudán, Irán, Pakisztán, Eritrea, Nigéria. No comment! A statisztika önmagáért beszél. Ilyen mértékű keresztényüldözésre csak a római birodalomban, esetleg a nálunk 150 éves, a Balkánon 300 éves (!) török uralom alatt került sor, amikor az amfiteátrumok viadalaira a „kenyér és a cirkusz” tömegóhajának megfelelni akarva, a cézárok a katakombákból keresztények ezreit hajtották a vadállatok elé. Vagy éppen keresztre, karóba húzott testükkel „díszítették” a birodalom nagyvárosai és a Róma felé vezető utakat, mert ők nem vettek részt a császárkultuszban, s nem hajtottak tétet az éppen aktuális, legtöbbször véreskező uralkodó útszéli szobrocskája vagy emeletes képe előtt. Mennyit haladt előre azóta a világ a tolerancia, emberség, megértés, a vallási türelem, a vallásszabadság gyakorlatában, gyakorlásában?

Mert az elvek deklarálásában fénysebességgel tetszelgett/tetszeleg önmaga emberségében, demokráciájában a világ, a fennlévők egy része. De a nyilatkozatok és a gyakorlati élet ugyebár egyre inkább kettéhasad, s egyik sem emlékeztet hovatovább már a másikra. Főként az említett országokban és területeken, de nem csak ott. Az idő múlt, ezredévek gördültek le a történelem színpadán, de mi változott? Igen, vannak ENSZ által és nemzeti Alkotmányokban deklarált jogok, mégis a világ egyik felében a 21. század elején vallásháború dúl, a másik fele meg attól szorong, mikor csap le rájuk valami szélsőséges terrorista szervezet vallásgyűlöleten túli, Allahon inneni, mindenre elszánt fekete sereggént vagy fekete partizánként?! Persze, lehet azt mondani, hogy mindig is érte a keresztényiséget, már a kezdetek, Jézus óta üldözés, s ezt nem kell annyira tragikusan venni, mert a hűség próbája is ez. Kétségtelen, lehet így is nézni a kérdést, de a 21. században ez nem ezzel függ össze. Ismételni tudom és kívánom is

TÜNDÖKLŐ FÉNYŰ NÉV, TE DRÁGA NÚN, Ó, NÁZÁRETI, TIEID VAGYUNK...

MA TI, HOLNAP TALÁN MI?

Igen, én is „núnista” vagyok, református, magyar núnista, hiszen reformátusként hiszem a Káté szavaival, hogy az Úr Jézus Krisztus tulajdona vagyok, aki az Ő drága vérével minden bűnömért tökéletesen eleget tett...

Ez a Nún az, a Názáret Jézus neve, melyről azt vallom, valljuk: Nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk (ApCsel 4,12). Ez a Názáreti Jézus az, akinek a nevében életünk van (Ján 20,31), ez az a tündöklő fényű név, amire majd egykoron minden térd meghajol, menyeeiké, földieké, föld alattiaké, és minden nyelv vallja majd, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére (Fil 2,10-11). De tudjuk ugyanabból a Szent Könyvből, amiből az előbbieket vettük, hogy Jézus nevéért szenvedésben is lehet/lesz részünk. Anániás, a mai üldözések egyik érintett területének városában, az akkori Damaszkuszban lakott. Őt az Úr küldötte el Saulushoz, hogy elvigye neki a hírt: ő az Úr választott eszköze, hogy elvigye nevét a népek, királyok és Izrael fiai közé, de ezért sokat kell szenvednie (ApCsel 9,16). Ő erre nem visszakozott félelmében, önféltésében, nem

tért le a választottság kijelölt útjáról. És halljuk a sokat szenvedett, bizonytalankodott, majd sziklaszilárd hitbizonyosságra jutott Péterőtől, aki életét Urához, a Nún-hoz méltóan, keresztben fejezte be: „Boldogok vagytok, ha Krisztus nevéért gyaláznak titeket...” (1Pét 4,14). Igen, én is az Övének hiszem, tudom magamat, ezért mondom: **Je suis N**, rárimelve, csak egész másként a je suis Charlie-ra. S mert ez így van, már nem az egyes számot használom, hanem millió és millió, sokféle felekezethez tartozó, de velem egy Krisztus-hiten lévő keresztény testvéremmel ezt vallom: **We Are N** = mi N vagyunk, názáretiek, a Názáreti Jézuséi. Ezért kötelességünk a szolidaritás, az együttérzés, az ima azokért, akiket most üldöznek, mert ha az egyik tagnak a testben fájdalmi vannak, fáj az egész test is. Így vagyunk szenvedő közel-keleti keresztény testvéreinkkel is. Mert ma ők, de ki tudja, holnap nem mi leszünk a soron? Éppen Európa keresztényei? Most a Nún-liturgiát idézem, amit érettük állítottak össze, s mondtak/mondanak el ma is sok helyen.

IMA ÜLDÖZÖTT KERESZTYÉN TESTVÉREINKÉRT

B-ismillah al-Ab wal-Ibn wal-Ruuh-al-Qudus. Amin.

Az arab nyelvű fohász magyarul:

Az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Ámen. A nemzetközi liturgia üldözött keresztényekért összeállította a Német Evangéliumi Allianz, szerzője *Dr. Roland Werner*. A könyörgés rezponzorikus formában hangzik, tehát lelkész-gyülekezet felváltva mondja az imát. Elején a Hegyi Beszéd Boldog mondásait olvashatjuk, mondjuk, ezt a blokkot, részt a Máté 5,10-11 zárja le: Boldogok, akiket az igazságért üldöznek, mert övék a mennyek országa. Boldogok vagytok, ha én miattam gyaláznak és üldöznek titeket, és mindenféle rosszat hazudnak rólatok. Ezt követi a tényleges imádság az üldözöttekért:

URAM,

Hozzád könyörgünk minden üldözöttért,
akiket azért üldöznek, mert Benned hisznek.
Különösen is azokért emeljük Hozzád imánkat,
akik iszlám országokban élnek.

De könyörgünk mindazokért, akiket hitük, származásuk, nemzetiségük miatt üldöznek.

URUNK, kérünk, Te állj mellettük, erősítsd és őrizd meg őket!

URAM, IRGALMAZZ!

Könyörgünk Hozzád azokért, akik Szíriában, Irakban, Szudánban,

Nigériában élnek, légy nekik oltalom és védelem!

URAM, IRGALMAZZ!

URAM, könyörgünk a hatalmasokért,
az uralmuk „mindenhatóságába” szédültekért, az üldözöttekért,

mutasd meg Magad nekik, és fordítsd vissza őket
halált osztó útjukról.

URAM, IRGALMAZZ!

És URAM, hadd kérjünk Téged magunkért.

Segíts, hogy minden körülmények között
hűségesek maradhassunk Hozzád,
öllel szorosán Magadhoz Lelkeddel minket,
őrizd meg igazságodban, és szeretetedben.

URAM, IRGALMAZZ!

Jézus ezt mondja: Jöjjetek énhozzám mindnyájan,
 Atyámnak áldottai,
 örököljétek azt az országot,
 ami elkészítetett számotokra
 a világ kezdete óta.
 URAM, Hozzád kiáltunk,
 hiszen Atyád, Istenünk a mi oltalmunk,
 erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.
 Minden üldözött keresztyén testvérünkért
 Hozzád kiáltunk, URAM.
 Minden elhurcolt gyermekért és felnőttért

Hozzád kiáltunk, URAM.
 Minden fogolyért és megkínzott testvérünkért
 Hozzád kiáltunk, URAM.
 Minden jóakarátú, segítőkész emberért
 Hozzád kiáltunk, URAM.
 Tégy minket békességed és szereteted munkálóivá,
 formálj alkalmassá,
 hogy éltető, ítélő és kegyelmező Igédet
 oda vigyük, ahova azt küldöd!

MI ATYÁNK...

GYÜLEKEZETEINK életéből

Jubiláló lelkész köszöntése

Mint minden évben, az óévben is elérkezett a Karácsony, a szeretet ünnepe. Ilyenkor minden elcsitul, mindenki szívébe a szeretet költözik. Így volt ez a mi Gyülekezetünkben is. A szentesti istentisztelet a megszokottnál kicsit más, kicsit szeretetteljesebb, ünnepélyesebb volt. Egy ritka jubileumnak voltunk részesei. Ebben a felgyorsuló, zaklatott világban ritka,

A KÉPEN JOBBRÓL: TIMKO JÁNOS T.B. GONDNOK, A LELKÉSZ ÉS HITVESE,
 TÓBIÁS ZOLTÁN GONDNOK, ÖZV. SMAJDA MÁRIA PRESBITER

hogyan egy lelkész egy gyülekezetben töltsön el 40 évet. Nt. Fülöp Sándor lelkészünk 2014 decemberében ünnepelte a Kaposkelecseny-i Gyülekezettel e szép jubileumot. Visszatekintve hálát adunk Urunknak lelkipásztorunk hűségéért. Előre tekintve jó reménységgel, imádságos szívvel közösen kívánunk áldást jelenére és jövőjére.

A szentesti istentisztelet után a hittanos gyerekek műsora

A KÖSZÖNTŐK BODNÁR ILONA NŐEGYESÜLETI
 ELNÖKNŐ ÉS TÓBIÁS ZOLTÁN GONDNOK

AZ ÜNNEPLŐ GYÜLEKEZET

következett. A szép, megható karácsonyi versek után a gondok úr, Tóbiás Zoltán köszöntötte a lelkészt a gyülekezet nevében egy verssel.

*Bethlehemi puszta csillag gyűlt az égen,
 Mennyei fény terjedt szét a hideg éjben.
 Pásztorok indultak, angyal-szóra mentek,
 Barlang istállóban Megváltóra letek.*

*Ha Karácsony eljön, szólhatnak a harangok,
 Krisztus megszületett, Igéje vár, ragyog.
 Szíveket betöltve Karácsony varázsa,
 Áldást, békességet hint, ha van, ki várja...*

*Ilyen szeretet van mindünknek szívében,
 Így köszöntöm lelkészünk a hívek nevében.
 A 40. Karácsonyt tölti itt velünk,
 Boldog legyen családjával soká közöttünk.*

*Hirdesse még nekünk az Úr Szentigéjét,
 Tolmácsolja bátran Isten üzenetét.
 Vigyázzon tovább e szerető kis nyájra,
 Örök élet kulcsa legyen tanítása.
 Isten bő áldása vegyen körül minket,
 Szentlelke vezesse égis életünket.
 Ne múljon el soha Karácsony varázsa,
 Kísérje életét e nyájnak imája...*

Majd a helyi református nőegyesület elnöknője, Bodnár Ilona imádsága következett:

Hálás szívvel köszönjük meg, hogy híveidet összegyűjtöted, Gyülekezetet alkottál és lelkipásztort rendeltél az élükre. Könyörgünk, Uram, lelkipásztorunkért, nagy felelőség van az ő vállán, ezért légy vele mindenkor. Irgalmaddal és kegyelmeddel fordulj hozzá, bocsásd meg minden bűnét és adj neki tiszta szívet és Szent lelket. Áldd meg testi és lelki javakkal, bővülő élettel. Add a Te békességedet, Urunk, és elegendő csendes időt, hogy a Te segítségével elmélyülhessen, feltöltődhessen az ige mellett, megértse üzenetedet és azt minden alkalommal átadhassa nekünk. Kérlek, vigyázz az életére és egészségére. Őrizd meg és áldd meg szolgálatát, gyűjts vilá-

gosságot prédikációi által minél többünk szívében. Könyörgünk, Uram, lelkipásztorunk családjáért is, minden egyes tagjáért, szeretteiért. Hadd legyen örömteli boldog élete népes családjá körében. Te tudod a legjobban mire van szüksége ahhoz, hogy betöltsé azt a küldetést, amire elhivatod és ami az élete célja. Legyen meg a Te akaratod. Ámen.

Végül, de nem utolsó sorban a nyugalmazott gondnokunk, Timko János kedves, megható jókívánságai következtek. Kezdeményezésére lelkészünk legkedvesebb énekével, a „Mennyben lakó én Istenem” kezdetű énekünkkel záródott a kedves megemlékezés.

Isten áldása kísérje Nt. lelkészünk és családjá további útját!

Bodnár Ilona

Rimaszombatban beiktatták Fazekas László püspököt és Fekete Vince főgondnokot

A jeles alkalom Dr. Erdélyi Pál, vágfarkasdi lelkipásztor által elmondott fohással vette kezdetét, majd a jelenlévők köszöntése, illetve a 90. és a 89. zsolttár első versének eléneklése után Ft. Fazekas László szolgált szószéki igehirdetéssel.

A prédikáció igei alapját a 90. zsolttárba foglalt mózesi ima adta. Az ismert ószövetségi igeszakasz magyarázatában a második ciklusát kezdő püspök felhívta a figyelmet az ima egyházvezetésben betöltött szerepére, hiszen elmondása szerint ezt a fajta vezetést nem lehet megtanulni, csupán Isten segítségét szüntelenül kérve végezni. A prédikációban rávilágított arra is, hogy minden keresztyén embernek fontos tudatosítani magában, hogy Isten egy különleges feladattal bízott meg mindannyiunkat. Ez a feladat nem kevesebb minthogy mutassuk Őt fel ebben a világban. Ehhez pedig szintén sok imára, az Úrral való különleges kapcsolatra, aláztatra és akaratának elfogadására van szükség. Mulandó földi életünk, mely valóban olyan „mint a növekvő fű: reggel virágzik és növekszik, estére megfonnyad és elszárad” (Zsolttárok 90, 5-6) csak úgy lehet értékes, ha Mózes könyörgése a mi ajkunkon is ott van: „Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jusjunk!” (Zsolttárok 90,12). A püspök az igemagyarázat végén arra az örök érvényű igazságra világított rá, hogy Isten népének mindig akkor volt áldott élete, amikor az Úrral járt, ezért áldás a mi életünkön is csak akkor lehet, ha magunk is az Úrral való egyre szorosabb közösségre törekszünk.

A szószéki szolgálatot a 370. dicséret 1. versének eléneklése követte, majd sor került a püspök, illetve a főgondnok ünnepélyes eskütételére. Egyházunk újból megválasztott előjáróitól Ft. Csüry István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke vette ki a hivatali esküt. A jelen lévő protestáns püspökök és esperesek áldásai után a gyülekezet

mintegy közös áldáskívánásaként felcsendült a 134. zsolttár ismert versszaka: „Megáldjon téged az Isten ...”

Az ünnepi istentisztelet következő részében a helyettes tisztviselők eskütétele következett. Ft. Fazekas László püspök feleskette Géresi Róbert és Ján Semjan püspökhelyetteseket, valamint Porubán Ferenc és Július Kováč főgondnokhelyetteseket.

A Zsinati Elnökség megválasztott és immáron feleskett tagjait elsőként a Gömöri Református Egyházegye Lelkész-kórusa köszönthette két énekkel. Nt. Szarvas Erzsébet lelkipásztornő vezetésével Pósa Lajos, *Mennyben lakó én Istenem* kezdetű imájának feldolgozása hangzott el, valamint a 463. dicséret 1. verse.

A lelkészek énekes köszöntője után a megjelentek közül néhányan személyesen is köszöntötték a tisztviselőket. Rövid beszédet mondott: Dr. Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke, a beiktatást végző Csüry István püspök, Dr. Miloš Klátik, a Szlovákiai Evangélikus Egyház püspöke, Dr. Ján Juran, a Szlovák Köztársaság Kulturális Minisztériuma Egyházi Osztályának igazgatója, Dr. Huszár Pál, a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka, a Diakonisches Werk képviselőjében Thomas Fender, valamint Farkas Gáspár, a Komáromi Református Egyházközség gondnoka.

Fekete Vince főgondnok a köszöntésekre adott válaszában kiemelte, hogy sokat jelent egyházunknak az a tudat, hogy nem csak itthon, hanem külföldön is vannak hűséges partnerek az evangélium terjesztésében és a szolgálatban. A beszédből nem maradt el a köszönetnyilvánítás a magyar, illetve a szlovák kormányoknak, egyházunk irányában tanúsított jóindulatáért, a választók bizalmáért, valamint a családtagok támogatásáért az elmúlt ciklus alatt. A köszöntésekre adott válasz után a főgondnok megnyitotta, ugyanakkor el is napolta a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház IX. Zsinatának alakuló első ülését. A Zsinat társelnöke 2015. február 28-ára tűzte ki folytatást, hogy az addig rendelkezésre álló időben valamennyi zsinati képviselő letehesse hivatali esküjét az egyházegyei közgyűléseken.

Az ünnepi istentisztelet, melyet már csak nemzeti imádságunk eléneklése tehetett volna még emelkedettebbé, végül a 90. zsolttár 9. versének eléneklésével és az ároni áldással zárult.

Abaházi Zsolt/refgomor.sk

Megtörtént a Pozsonyi Református Egyházmegye megválasztott tisztségviselőinek a beiktatása

Ünnepélyes istentisztelet keretében iktatta be hivatalába január 18-án Fazekas László püspök a Pozsonyi Református Egyházmegye presbitériumi által megválasztott esperest, Somogyi Alfréd apácaszakállasi lelkipásztort, valamint az egyházmegye gondnokát, Molnár Rudolfot (aki már a második ciklusát tölti).

A rendkívüli közgyűlésen Fazekas László püspök a Jn 6,16–21 alapján szólt arról, hogy az emberek életéből hiányzik a szeretetkapcsolat biztonsága, amit a hívó ember számára Jézus közelsége és a Benne való elrejtettség biztosít, hiszen Ő minden korban szólítja az övéit: Én vagyok, ne féljete! Az igehirdetést követően a püspök beiktatta esperesi hivatalába Somogyi Alfrédot, egyházmegyei gondnoki tisztségbe pedig Molnár Rudolfot. Az úrasztalától személyes hangnemben biztatta a szolgálatba indulókat: hordozzák a pozsonyi egyházmegye gyülekezeteit, híveit a szívükhöz közeli „hósenben”, vigyék imában rendszeresen az Úr elé őket!

Az esküt egy kedves figyelmesség követte: a gyülekezet új paláttal ajándékozta meg szeretett lelkipásztorát, aki így már az új palástban vette ki az esküt az egyházmegye többi tisztviselőjétől, kérte rájuk Isten áldását és hívta őket közös szolgálatra.

Erőtéljes és hangsúlyosan Istenre mutató volt az újonnan beiktatott esperes igehirdetése, aki azzal kezdte, hogy nem programhirdetésre és székfoglaló, szószékfoglalóra készül, hanem Isten ígését akarja szólni és arra akar figyelni – esperesi szolgálatában is. „Bízz az Úrban teljes szívből, és ne a magad észére támaszkodj!” (Péld 3,5) – szólt az ige és épült köré a biztatás és a bizonyágtétel: tanuljuk meg Istentől elfogadni

a megoldásokat.

Ezt követte a köszöntők hosszú sora: Egyetemes Egyházunk két legfőbb vezetője, Fazekas László püspök és Fekete Vince főgondnok, Koncsol László, a Szlovákiai Református Keresztény Egyház tiszteletbeli főgondnoka, Harmati Zsolt, Magyarország pozsonyi nagykövetségének ideiglenes ügyvivője, Berényi József, a Magyar Közösség Pártjának elnöke, Lévai Attila, a Selye János Egyetem Teológiai Karának dékánja, továbbá Bándy György és Kocsev Miklós, az egyetem oktatói, Duray Miklós politikus, Szabó András leköszönő esperes, a szomszédos egyházmegyék esperesei, Szakál László János, Dunaszerdahely római katolikus esperesplébánosa, Puss Sándor ekecsi jezsuita szerzetes, Polák László Ekecs polgármestere, a pozsonyi egyházmegye lelkési kara, valamint a komáromi és a barsi egyházmegye jelen lévő lelkészei.

Az újonnan beiktatott esperes hálásan köszönte meg elődjének, Szabó András nagymegyeri lelkipásztornak a munkáját, valamint kérte a tapasztalattal rendelkező idősebb kolléga higgadt eligazítását és segítségét a továbbiakhoz. Ajándékul

átnyújtotta a pozsonyi egyházmegye lelkipásztorainak egy-egy igehirdetéséből készült kötet első példányát, amit a leköszönő esperesnek ajánlottak a keze alatt szolgáló lelkészek.

Az alkalom templomi része Molnár Jánosnak, a Selye János Egyetem Teológia Kara nyugalmazott dékánjának köszöntésével és áldásával majd pedig nemzeti imánk eléneklésével zárult.

A helybeli közösség szeretetvendégségre hívta az alkalom résztvevőit.

reformata.sk

Egyházmegyei alakuló közgyűlést tartottak Lénártfalván

A január 25-én tartott alakuló ülés délelőtt 11.30-kor vette kezdetét a helyi kultúrházban, ahol a közgyűlés határozatképességének megállapítása után, az egyházmegye elnökségén kívül, titkos szavazással megválasztották egyházmegyénk tanácsának lelkészi, illetve világi tagjait.

A szavazás eredményeként a tisztségeket az újabb hat éves ciklusra a következő személyek töltik be: Egyházmegyei (EM) lelkészi jegyző: Szőkéné Orémus Zsuzsanna, EM-i világi jegyző: Miklós Aladár, EM-i tanács lelkészi tagja: Fazekas Ágnes, Rákos Loránt, Molnár Sándor, EM-i tanács lelkészi póttagja:

Szaszák Malvina, Gál László, EM-i tanács világi tagja: Fürjes László, Miklós Aladár, Samu András, EM-i tanács világi póttagja: Juhász Elemér, Kolozsy Zoltán, EM-i lelkészi tanácsbirta: Bihari László Rihárd, Szaszák Malvina, Gebe László, EM-i lelkészi helyettes tanácsbirta: Gál László, Abaházi Fejes Ágnes, EM-i világi tanácsbirta: Balogh Janette, Madarász Béla, Nyitray László, EM-i világi helyettes tanácsbirta: Deme Antal, Pósa Dénes, EM-i ügyész: Rákos Loránt, Missziói előadó: Szarvas László, Diakóniai előadó: Mikos Annamária, Sajtóelőadó: Abaházi Fejes Ágnes, Egyházzenei előadó: Szarvas

Erzsébet, EM-i pénztárnok: Boros Éva, EM-i számvevők: Bihari László Rihárd, Pósa Zoltán

Miután az eredményt kihirdették, néhány frissítő falat után az egyházi előjárók a meghívott tagokkal és vendégekkel egyetemben átvonultak a gyülekezet templomába, ahol kezdetét vette az alakuló közgyűlés ünnepélyesebb része. A rendhagyó istentisztelet rendhagyó módon kezdődött, hiszen a közelről, s távolabbról összesereglett embereket a Szózat eléneklése mosta össze egy szívvé és szájjá. Miután elhangzottak nt. Nagy Ákos Róbert, a Gömöri Református Egyházmegye esperesének köszöntő szavai, a gyülekezet még két ének eléneklésével készülhetett a hirdetett ige áldásainak befogadására.

Az ünnepi alkalmon ft. Fazekas László szolgált szószéki igehirdetéssel. A második ciklusát kezdő püspök János 6, 67–69 alapján szólította meg a híveket. Prédikációjának elején kiemelte, hogy az új választási ciklus sokban hasonlít egy új esztendő elkezdéséhez, hiszen az ember ilyenkor mindig vesz egy nagy levegőt és új lendülettel próbál indulni, megpróbál tovább lépni és esetleg korrigálni azokon a dolgokon, amik nem úgy sültnek el, ahogyan eltervezte. Elmondása szerint az egyházi tisztségviselők azt a feladatot vállalják, hogy előállnak az ígérellel akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő. Azért is fontosak az ilyen alkalmak, amikor a megválasztott előjárók fogadalmat tesznek, mert tudatosíthatjuk, hogy tulajdonképpen mit is vállalunk. Jézus Krisztus ugyanis komoly döntést vár el az

övéitől. Ezért kérdi meg a tanítványokat: „Vajon ti is el akartok menni (János 6, 67b)?” Jézus tudni akarta mi a terve a az övéinek, hogy hat-e még rájuk a világ? Mert aki Őt akarja követni, annak nem lehet kétfelé sántikálni, ahogy két úrnak sem lehet szolgálni. Az Úr Jézus ma is határozott döntést vár el azoktól, akik az Ő szolgálatába állnak. A püspök végül kiemelte, hogy a Krisztusnak való elkötelezettség azért is fontos, mert manapság egyre jobban kiéleződik a határ a világi liberális értékrendek és a konzervatív keresztyén értékrendek között. Ebben a kiélezett helyzetben, hogy ki tudjunk állni megtartó értékeink mellett, úgy mint a család, a kultúra és a nyelv, valamint gyülekezeteink és egyházunk megerősítése érdekében, magunké-
vá kell tennünk Péter vallástételét: „Uram, kihez mehetnénk? Örök élet beszéde van tenálad (Jn 6, 68).” Aki ezeket a szavakat magáénak vallja, az elismeri ezzel, hogy egyedül Isten beszéde vezet az életre, csak ez az, ami örök értékeink megőrzését szolgálja, minden más halált hordozza magában.

Az igehirdetést lezáró imádság, illetve a Miatyánk közös elmondása, valamint egy énekvers eléneklése után, sor került az egyházmegyei elnökség fogadalomtételére. Az újra megválasztott esperestől, nt. Nagy Ákos Róberttől, és a szintén újra választott egyházmegyei gondnoktól, Bán Zoltántól, ft. Fazekas László vette ki a hivatali esküt.

Az esperes, beiktatása után a gömöri emberek, és leginkább az itt szolgálatot teljesítő egyházi és világi előjárók nevében, mintegy válaszképpen az alapigében szereplő jézusi kérdésre határozott nemmel felelt. Rövid beszédében kifejtette, hogy úgy érzi, az itteniek valóban maradni szeretnének. Maradni elsősorban Krisztus mellett és a nemzetiségünk megőrzését segítő értékeink mellett, mert az ilyen emberekre Gömörben igen nagy szükség van.

Az elnökség eskütételét és az esperes beszédét az egyházmegyei tisztségviselők és egyházmegyei tanácsbírák fogadalomtételével követte, de az ünnepi istentisztelet keretében tették le esküjüket a következő tisztségek betöltői is:

EM-i főjegyző – Boros István, EM-i világi főjegyző – Pósa Zoltán, Zsinati lelkesítő rendes képviselő – Boros István és Nagy Ákos Róbert mellett Szaszák Malvina, Zsinati lelkesítő pótképviselő – Gál László, Szökéné Orémus Zsuzsanna, Zsinati világi rendes képviselő – Bán Zoltán, Fürjes László, Kolozsy Zoltán, Zsinati világi pótképviselő – Pósa Zoltán, Pósa Dénes, Miklós Aladár

Az egyházmegye megújult vezetésének eskütételét követően az alkalmat verses, énekes, illetve szóbeli köszöntések tették még emlékezetesebbé. Előbb a lénártfalvai gyerekek (Babus Linda, Czigány Zsófia, László Fruzsina, Lőkös László) jóvoltából hangzott el egy költemény, majd a Hanvai Református Gyülekezet Tompa Mihály Vegyeskara szolgált két énekkel. Az ünnepi istentiszteleten köszöntőbeszédet mondott: Fekete Vince főgondnok, Szesztay Ádám főkonzul, nt. Szönyi Tamás, a Borsod-Gömöri Református Egyházmegye esperese, illetve Madarász Béla, lénártfalvai gondnok.

Az új tisztségviselők felé intézett jókívánások és igei biztatások között jutott hely egy leköszönt szolgálattevő munkájának méltatására is. Egyházunk püspöke, főgondnoka, illetve egyházmegyei esperese, egy a Prédikátor könyvéből származó igével, néhány kedves szóval, és egy szép virágcsokorral köszönte meg nt. Orémus Ilona nyugalmazott lelkipásztornő több éves odaadó szolgálatát.

A köszöntések sorát Páko Mária zárta, aki néhány tanítványával együtt, gitárral kísérve adott elő két megzenésített költeményt.

Az egyházmegyei alakuló közgyűlés végül az ároni áldással, valamint a Himnusz eléneklésével ért véget, ám a kötetlen beszélgetés az istentiszteletet követően még sokáig folytatódhatott, hisz a lénártfalvai gyülekezet jóvoltából a meghívott vendégeket bőséges szeretetvendégség várta.

Abaházi Zsolt/refgomor.sk

Hagyományt teremtett a vajáni iskola

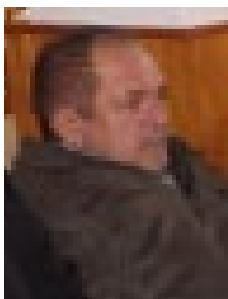
Az Ungi Református Egyházmege gyülekezeteinek adventi időszakához már hozzátartozik a vajáni Református Egyházi Iskola műsora. A gyülekezetekben nagy örömmel fogadják a gyerekek bizonyágtételét. Bizonyára ennek is szerepe van abban, hogy az iskola egyre jobb hírnévnek örvend. Ez azt is jelenti, hogy az egyházi iskolába jelentkezők száma évről évre növekszik. Legyen hála a Mindenhatónak, aki megáldotta az alapítók igyekezetét, s az iskola pedagógusainak munkáját.

CsL

Boldogok, akik az Úrban halnak meg...

Dr. Ing. Puskás János presbiter

Sokféleképpen lehet megemlékezni egy földi pályáját megfutott testvéréről, presbiterről. Keresztyén hitünk szerint azonban nem elég szép szavakat mondanunk, cselekedeteinkkel is egyértelművé kell tennünk, kit vallunk életünk urának. Puskás János presbiter testvérünk hirtelen halála mindenkit mélyen megrázott. Sokan osztoztak a család

fájdalmában, amikor vigasztalás ígéje János evangéliuma 11. rész 33-38 versek alapján. Jézusunk már említett tanítása

alapján a hűséges cselekvés bizonyosságát szeretném leírni. Testvérünk a halála előtti vasárnapon a harangozói szolgálatot végezte volna, de a délelőtti istentisztelet előtt váratlanul behívták munkahelyére, s így a gyülekezet egyik gondnoka vállalta a helyettesítést. Amikor hazaérkezett, nem pihenni tért, hanem felkereste a gondnok testvért, hogy a délutáni istentiszteletre már ő végzi a beosztás szerinti szolgálatát. Látszólag egyszerű történet, de ez a személyes hitben megélt felelősségről tesz bizonyosságot. Istennek adunk hálát testvérünk életéért és szolgálatáért, s az ő vigasztalása legyen a gyászoló családdal.

CsL

Böjti tanácsok

Böjtölni reformátusként is lehet!

A böjt értelme az, hogy jobban odaszánjuk magunkat Isten szolgálatára. Ennek eszköze lehet valamilyen ételtől, élvezeti cikktől (pl. kávé, édesség, cigaretta, alkohol) való tartózkodás a böjt ideje alatt, 6 héten keresztül. Önként választhatjuk meg ennek formáját. Valahányszor nyúlnánk utána, és mégis lemondunk róla, eszünkbe jut, hogy miért böjtölnünk. Testi vágyainkat alárendeljük a lelki értékeknek. Ez emlékeztet arra, hogy magasabb rendeltetésű az életünk, semmint az, hogy „fogyassunk” vagy magunkat „kényeztessük”. A magunknak való kedveskedés helyett Istenre irányítjuk figyelmünket és neki ajánljuk önmagunkat. A böjtöt mindig imádságos lélekkel végezzük. Tehát nem az önsanyargatásban van a böjt ereje, hanem az azt kísérő lelki tisztulásban.

Számítatnunk kell arra, hogy a böjt mindig mozgósítja a mennyei és a gonosz erőket egyaránt! Ezt látjuk Jézus negyven napos pusztai böjtölésének történetében is. A pusztában megjelent a Kísértő, és célirányos csapásokkal el

akarta tántorítani Jézust a megváltás útjától. Jézus azonban kitartott az Atya akaratának szolgálat mellett, és így az Atya hatalmában megerősödve fejezte be a böjtöt: „a Lélek erejével visszatért Galileába, és elterjedt a híre az egész környéken... és dicsőítette mindenki.” (Lk 4,14). Betegeket gyógyított, tisztátalan lelkektől szabadított meg embereket, mondhatjuk: uralta a helyzeteket. Azzal az erővel uralta, amely az Atyától adatott neki. Erőt kapott már akkor, amikor megkeresztelkedett, és „leszállt rá a Szentlélek galambhoz hasonló formában,” de utána közvetlenül kiment a pusztába böjtölni, hogy ezt az Istenből kapott erőt és felhatalmazást fölgerjessze a böjttel.

A böjtnek mindig van célja, tehát elhatározzuk, hogy miért szeretnénk böjtölni. Az önmegtagadásnak úgy van értelme, ha nem pusztán önsanyargatás, hanem egyben nyitás is Isten országa felé. A böjt alkalom az Istennek való engedelmesség tanulására. Odaszánás, elhatározás, Isten akaratának akarása, magunk aka-

ratának alárendelése. Az Ő legfőbb ÚR voltának elismerése. Annak kérése, hogy jöjjön, és érvényesítse uralmát a mi időnkben és a mi helyzetünkben is. Éppen ezért böjtölni reformátusként is lehet! Ehhez kínál segítséget az alábbi rend egy-egy tanáccsal minden napra. A böjtnek mindig van fizikai vetülete. A vastag betűs napok a vasárnapokat jelzik. A református naptárak vasárnapokkal kezdik a böjtöt, és gyakran „böjtfőnek” jelölik. A „negyven nap” ilyenformán nem szigorúan számtanilag értendő, hanem szimbolikus, a próbatétel idejét jelképezi.

1. Vasárnap, böjtfő: családdal együtt menjünk istentiszteletre (ha valaki egyedül van, rokonával vagy barátjával)!

2. Tartózkodjunk a televíziótól, amivel visszavonulót fújunk lelki szféráinkba, jelezvén, hogy az ünnep megkezdődött!

3. Vegyük fel valakinek a keresztjét: miképpen Cirénei Simon vitte Jézus keresztjét. Lehet az egy szomszéd, barát, családtag, munkatárs vagy bárki, aki valamilyen nehézséggel küzd.

Tegyük a „vállunkat” a terhe alá!

4. Mondjunk le valamilyen kedvenc ételünkről/élvezeti cikkről! Figyeljünk arra, hogy éhségünk mélyebb legyen: nem csak az étel után, hanem Isten után vágyakozzunk!

5. Vegyük észre a természet szépségeit és csodáit! Isten csodálatos világot adott, örüljünk és adjunk hálát érte!

6. Imádkozzunk azokért, akikkel a nap során találkozunk!

7. Takarítsuk el a szemetet! Az otthonunkban, a munkahelyünkön felhalmozódó rendetlenség a szívünkben uralkodó rendetlenséget is tükrözheti. Tégy rendbe egy fiókot, elhanyagolt mellékhelyiséget és gondoldj arra, Isten hogyan akar rendet tenni benned!

8. Kezdd el olvasni a Márk evangéliumát saját időbeosztásodnak megfelelően, de érj végére húsvétig! A Bibliából ma olvasott személy egy jó jellemvonása álljon példaként előttünk, és igyekezzünk azt megvalósítani!

9. Félelem-böjt. Valahányszor félelem támad bennünk, érzésünket formáljuk hálaadó, magasztaló imádsággá, amiben kifejezzük, hogy Istenben vetett bizalmunk nagyobb, mint a félelmünk. Figyeljük, mennyivel könnyebb a napunk, ha a hit és nem a félelem diktál!

10. Bocsássunk meg! A Miatyánkban azt kérjük, úgy bocsásson meg nekünk, ahogy mi egymásnak.

11. Rádió-böjt vagy számítógép-böjt. Ma ne kapszold be! Olyan sok hanggal és zajjal töltjük meg az életünket, hogy ama halk és szelíd hangot nem tudjuk meghallani.

12. Emlékezz egy áldott elődödre! Azért lehetünk hívővé, mert valaki beszélt Róla nekünk. Lehet az egy idősebb családtag, rokon, barát, aki már lehet, hogy nem is él. Idézd emlékeztettedbe azt, amit tőle tanultál.

13. Erőszak-böjt. Ne hangoskodj, ne légy erőszakos, de légy türelmes!

14. Ma a gyülekezetédért és lelkipásztorodért imádkozz, akire Isten az igehirdetés szolgálatát bízta, emlékezz: a papjával perló népen nem lehet áldás!

15. Vegyünk részt az istentiszteleten! Énekeljünk az énekeket, figyeljünk az imádságokra, bibliai felolvasásokra, igehirdetésre. Ha lehet, istentisztelet után beszéljünk róla!

16. Figyelj oda arra, amit a másik mond! Egyik legjobb eszköz arra, hogy kifejezzük megbecsülésünket a másik ember iránt, ha odafigyelünk rá.

17. Hallgassunk! Ma a csendet ízlelgessük, és

figyeljük, Isten talán valami nagy hiányérzetünkre választ akar adni.

18. „Cicoma”-böjt. Ma ne használj szépítőszert! Csak tartsd tisztán magad!

19. Adakozz! Mondj le édességről, cigarettáról vagy valami olyasmiről, amit szeretsz! Az árát add valakinek, aki rászorul!

20. Szakíts időt a játékra! Az öröm Isten országának jellemző vonása. Szakíts időt arra, hogy gyermekiddel játssz, társasjátékozz, énekelj vagy mesélj nekik! Ha felnőttek között élsz, tréfáld! Próbáld ki, milyen az egészséges humor! Űsd el a feszültséget, ne mélyítsd!

21. Olvass egy keresztyén írást/könyvet! Hitünk épülésére szolgálhat a Biblia mellett más hitméllyítő, egyházi irodalom is. Vigyázz, mert nem minden „vallásos szöveg” épít, csak az, ami Isten kijelentésén, a Szentírásán alapszik, azzal összhangban van!

22. Keresd a jót! Figyelj arra, milyen jót kaptál Istentől: család, barátok, munkatársak stb. Ha lehet, mondj el legalább egy dolgot valakinek a nap folyamán, amiben Isten szeretetét ismerted föl!

23. Édesség-böjt. Ne egyél édességet, de figyelj oda azokra az ízekre, amelyeket Isten azon kívül adott!

24. Vizsgáld meg a lelkiismeretedet! Vizsgáld meg magad, kérj Istentől erőt, hogy hajlandó légy földadni olyan szokásodat, ami nem egyeztethető össze a Tízparancsolattal (lásd: 2Móz 20,1-17)!

25. Pletyka-böjt. Szívesen feketítjük be a másikat, hogy mi különbnek látszódjunk. Ma gyakorold magad abban, hogy nem figyelsz oda pletykákra, és nem adsz tovább ilyen szintű híreket!

26. Készség kérése. Gyakran tudjuk, hogy mit kellene tenni, de nem tesszük. Kérd Istent, hogy tegyen erőt a cselekvésre, és segítsen jól tenni azt, amit elhatároztál.

27. Légy békességteremtő. Boldogok a békeségteremtők... Imádkozz békéért. Világunk tele van fájdalommal. Kérd Istent, adjon békét egyéneknek, népeknek és a világ számára.

28. Ápold az érdek nélküli, emberi kapcsolataidat! Írj e-mailt, levelet vagy hívj fel valakit, aki magányos! Gyermekeidet is beleértve.

29. Légy rejtett samaritánus! Tégy jót anélkül, hogy elmondanád, hogy te voltál! Isten látta, s megfizet nyilván.

30. Őszinteség! Vizsgáld magad a nap folyamán, mennyire őszinték a szavaid, a mimikád, a viselkedésed! Leplezd le önmagad előtt hazugságaidat, és törekedj őszinteségre!

31. Töröld le a könnyet Jézus arcáról! Jézus azt mondta: „ha e kicsinyek közül eggyel cselekedtetek, velem cselekedtetek.” Szenvedő kicsiny gyermek arcáról töröld le a könnyet: enyhíts a baján!

32. Kritika-böjt. Ma a kritizálás kísértésében tanulj megállni! Bíraskodás helyett légy kedves vagy egyszerűen maradj csendben! Korholás helyett dicsérd gyermekeidet/munkatársaidat, ismerd el bennük a jót! A kritika tárgyát tárd fel az Igaz Bíró előtt anélkül, hogy bármit kérnél! Csak mondd el Istennek, mint egy kiszolgáltatott ember, aki az Igaz Bíró ítéletére hagyatkozik!

33. Önbecsmérlés böjtje. Gyakran önmagunknak vagyunk legnagyobb ellenségei. Olyan szigorúan bíráljuk magunkat, hogy attól nem tudunk boldogok lenni. Ma tudatosítsd magadban, hogy Isten szeretett gyermeke vagy!

34. Figyeljünk belső ösztönzésünkre: mire ösztönöz Isten igéje, hogyan akarja aktualizálni magát bennünk!

35. Imádkozz népünkért, és tedd meg érte, amit tehetsz!

36. Hangolódj Jézus passiójára. Olvasd el a Bibliából (Mk 14-15.)! Emelj ki belőle egyetlen mozzanatot, gondolkodj és imádkozz ezzel kapcsolatban!

37. Hétfő: Kérés-böjt. Magasztald Istent! Nem valamiért, hanem azért, mert Ő az ÚR!

38. Kedd: Tisztítsd meg a beszéded!

39. Szerda: Vizsgáld meg a baráti körödet! Mennyiben segítenek vagy akadályoznak Jézus követésében?

40. Nagycsütörtök: Imádkozz azokért, akik elárultak, hűtlenné lettek hozzád! Imádkozz ellenségeidért!

41. Nagypéntek: Köszönd meg, hogy Jézus érte is meghalt a kereszten, hogy ne a kárhozat fia légy, hanem örök életed legyen. Merj új szívvel, új értékrenddel élni!

42. Nagyszombat: Rendezd el azt, amit akkor tennél, ha ma hazahívna Urad!

43. Húsvét vasárnap: az élet győzelme a halál felett. Győzz a halál-erők, a gonosz felett a Fel-tamadott Úr erejével, mert hatalmat kaptál rá! „Nem erővel és nem hatalommal, hanem az Ő Lelkével” (Zak 4,6).

44. Ne hagyd abba! Gondolj vissza az elmúlt hetekre, válassz ki egyet, vagy fogalmazz meg újat, amiben gyakorolni szeretnéd magad! Határozd el, hogy ezekre a jövőben is figyelj!

Dr. Nagy Sarolta
református lelkész, egyetemi tanár

Bibliaiskola és evangelizáció - meghívó

Az Ungi Református Egyházmegye és a Református Tanulmányi Központ két rendezvényt szervez Deregnnyőn februárban.

A Bibliaiskola ez évi alkalmára 2015. február 21-én, 10 órai kezdettel kerül sor. Előadónk Dr. Fodor Ferencné és Dr. Fodor Ferenc a böjt bibliai üzenetével foglalkoznak.

Az Ungi Egyházmegye evangelizációs hetét 2015. február 23-27-e

között tartja, esténként 18:00 órai kezdettel Deregnnyőn. Az alkalmakon Dr. Fodor Ferenc szolgál igehirdetéssel, és Dr. Fodor Ferencné vetítéssel egybekötött előadást tart az alkalmakon.

Szeretettel várjuk a testvéreket, hogy erősödjünk hitünkben és szolgálatunkban.

CSL

Roma kérdés – nevelés hitben és életvitelben

Már évek, évtizedek, évszázadok óta folyik a roma lakosság integrálása, s az elért eredmények bizony eléggé elszomorítóak. A segélyekkel, és szociális juttatásokkal csak annyit sikerült elérni, hogy ugrásszerűen megnőtt a fogyatékos roma gyerekek aránya, akik a nagyszerűen felszerelt iskolák, speciálisan képzett pedagógusok igyekezete ellenére sem képesek nevüket leírni, nem képesek olvasni, nem is beszélve a szövegértelmezésről. Hogyan lehetséges ez? A támogatások jelenlegi rendszere csak azt segíti elő, hogy a roma családok jelentős hányada a gyermekek után kapott segélyből „biztosítja” rendszeres bevételeit, s természetesen növekszik a családokban a születésszám. Az így kapott támogatás nagy része nem a szükséges dolgok vásárlására fordítódik. Mindemellett a legszükségesebb élelmiszerek háztáji megtermelését sem vállalják, s közvetlen környezetük rendben tartására sem fordítanak időt. Nemrég az egyik szlovák nyelvű hetilapban olvastam: „Nálunk a szociális ellátás rendkívül nagyvonalú. Millió és millió Euró vándorol minden hónapban szociális támogatásként. Az utóbbi években a roma lakosság életviszonyainak javításához hatalmas pénzekkel járul hozzá az Európa Unió is. Mindez ablakon kidobott pénznek bizonyul.” Nemrég tértem vissza Etiópiából, a világ egyik legszegényebb országából – írja a szerző. Ott mégsem láttam olyan szörnyűségeket, mint némelyik roma telepünkön. Az ottani falvakban sokkal nehezebb körülmények között élnek, mint a mi

romáink. Ott a szociális segély ismeretlen fogalom, de a gyereksegély sem létezik. Mindenkinek magáról kell gondoskodnia. A legnagyobb különbség az, hogy a kunyhók körül nem emelkednek büzlő szeméthegek. Háziállatokat tartanak, megdolgozzák földjeiket, fát ültetnek, hogy a következő nemzedéknek is legyen mivel fűteni. Valamit ellopni valakitől kevesek próbálnak. Ha valakit rajtakapnak, a férfiak alaposan elverik, s pórázon vezetik végig a falun, hogy mindenki lássa hogy jár az, aki a másét elvette. A mi romáink legnagyobb problémája nem a szegénység, hanem megrogzított rossz szokásaik. A legszebb palotákba költöztethetjük sokukat, ha pár hónap múltán szeméttel teli, koszos romhalmazzá változtatják, mint bizonyos lakótelepi épületeket. Az embereket megváltoztatni sokkal nehezebb, mint számukra új házakat építeni. – fogalmaz a cikk írója.

Mi tehát a megoldás? Van egyáltalán megoldás? Keresztyén emberként meg kell vallani, hogy változás ott történik, ahol nem csak anyagiak támogatást, ismereti tananyagot adnak, hanem lelki vezetést, Krisztushoz vezető testvéri közösséget is nyújtanak. Sajnos az állami szervek, uniós alapok csak anyagiakkal kívánják orvosolni a problémákat, s ennek az eredménye az elherdált milliók, fokozódó feszültségek. Egyházi iskolánk roma tanulói, s az általuk elért eredmények világosan mutatják, hit nélkül, Jézus Krisztus nélkül nincs igazi változás megújulás, nincs megoldás!

CsL

Albert Lucia

Ha veled.....

Ha veled hajóznék,
én soha nem félnék.
Menydörgő viharban
Te benned bíznék.

Ha veled éheznék,
Nem gyötörne éhség.
Szent igéd hallatán,
Irgalmadból élnék.

Ha egymagamra hagynának
egy sötét üres mélyben,
nem lennék egyedül,
s Te kivezetnél engem.

Ha veled szomjaznák
a forró tüzes pusztában,
életnek forrása
ott van élő kutadban.

Sem vihar, sem éhség,
sötétség, sem szomjúság.
S mégis mintha félnék,
rémiszt az igazság.

Hiszem néked Jézusom,
Te vagy az én otthonom.
S mégis mintha félnék,
ha egyedül kel maradnom.

Mit mondhatnék Néked,
én irgalmas Istenem
hisz oly kicsiny én hitem.
Lezárom szemeim,
összecukom két kezem,
s csak annyit kérek
bocsáss meg én Istenem.

Nyitott nap a Református Teológiai Karon

Szeretettel meghívunk minden érdeklődőt a komáromi Selye János Egyetem Református Teológiai Karának nyílt napjára, melyre 2015. február 17-én kerül sor.

A rendezvény keretében látogatóink részletes és pontos tájékoztatást kapnak a Református Teológiai Karon folyó tanulmányi programokról, szakokról, valamint külön információkat kapnak a felvételi eljárással kapcsolatos tudnivalókról. A komáromi egyetemi tanulmányok iránt érdeklődőknek a Dékáni Hivatal és a Tanulmányi Osztály munkatársai, illetve az egyes tanszékek vezetői,

oktatói mutatják be a kar működését és oktatási kínálatát, valamint válaszolnak minden kérdésre. A látogatók az egyes tanszékek bemutatkozó óráin érdeklődhetnek a karon induló szakokról.

A Nyitott nap programja:

8,00-10,00 – A Selye János Egyetem bemutatása az Egyetem Konferencia-központjában

10,00 - 10,30 Az érdeklődők megérkezése a kar épületébe

10,30 A dékán üdvözi a megjelenteket, tájékoztat a képzés feltételeiről és lehetőségei-

ről, majd a vendégeket meghívja a Kar nyitott óráira.

11,15 - 12,00 nyitott óra (Héber nyelv /2. évfolyam/)

12.15-13.30 – ebédszünet (ebéd individuálisan)

13.30 - 14.15 – nyitott óra (Újszövetségi kortörténet – 3. évf.)

14.15 - 15.00 – Az érdeklődők találkoznak a kar hallgatóinak képviselőivel

Minden érdeklődőt szeretettel vár a SJE RTK.

Mgr. Lévai Attila, PhD.
a SJE RTK dékánja

IDŐPONT VÁLTOZÁS !

Izrael – Ország? Nemzet? Gyülekezet?

Jóás király: Jó kezdet

Jóás hétéves korában lett király (836-789 Kr.e.), mint Ahazjá király egyetlen fia. Júda királyságát a megpróbáltatások után hosszú ideig trónon levő királyként vezette. Uralma két szakaszra osztható: Jójádá főpap ideje, majd az ő halálát követő időszak.

Jóás trónra lépésével sok minden megváltozott az országban. Elsősorban megerősödött a papság politikai hatalma. Jójádá főpap volt az Atáljá királynő megbuktatására szőtt összeesküvés szervezője és Jóás megkoronázója. A főpap volt az ifjú király nevelője és vezetője is. Mivel Atáljá majdnem kiirtotta Dávid házát, Jójádá mielőbb megházasította Jóást: „Jójádá két feleséget szerzett neki, ő pedig fiakat és lányokat nemzett.” (2 Krónika 24)

Jóás azt tette, ami helyes volt az Úr előtt. Szem előtt tartotta a templom állapotát. „Ekkor azt parancsolta a király, hogy csináljanak egy ládát, és tegyék az Úr háza kapuja elé. És kihirdették Júdában és Jeruzsálemben, hogy hozzák el az Úrnak azt a járandóságot, amelyet Mózes, az Isten szolgája kirótt Izraelre a pusztában.” Ezüsttel és arannyal telt meg a király ládája, s a templomot megjavították. A történesek háttérében Jójádá főpap állt, aki kezdettől fogva segítette a fiatal királyt, hogy a templom felújításával is visszavezesse a népet Istenhez. „Azután megöregedett Jójádá, és betelve az élettel meghalt. Százharminc éves volt halálakor. Dávid városában a királyok mellé temették, mivel jót cselekedett Izraelben Isten és az ő háza ügyéért.” De a főpap halála után sok minden megváltozott a nép között és annak vezetői között. A miniszterek igyekeztek gyengíteni a főpapi befolyást. Ezt Jóás király isteni mivoltának hirdetésével érték el, arra hivatkozva, hogy a király halhatatlan, mert a templomban nevelkedett. „Jójádá halála után azonban odamentek Júda vezető emberei a királyhoz, és leborultak előtte. A király hallgatott rájuk, és elhagyták őseik Istenének, az Úrnak házát, szent fákat és bálványszobrokat tisztelték. Emiatt a vétkek miatt szállt az Úr haragja Júdára és Jeruzsálemre.” A királynak tetszett, hogy istenítették. A hozzá küldött prófétákra, akik figyelmeztették a vezetők ötletének lehetetlen voltára, nem hallgattak. Hitt önmaga isteni mivoltában, s ez egy sor katasztrófához vezetett

Júdában. Először Jóás megfosztotta hatalmuktól a papokat, s főembereknek adott nagy hatalmat. A nép körében ez erőszakos összetűzésekhez vezetett, amikor Jójádá fia, Zakarjá főpap megpróbálta visszafordítani az események menetét: „Amikor az Isten felruházta lelkével Zakarját, Jójádá főpap fiát, aki a nép elé állt, és ezt mondta nekik: Azt mondja az Isten: Miért szegtétek meg az Úr parancsolatait? Nem válik javatokra! Mivel elhagytátok az Urat, ő is elhagyott benneteket. Erre azok összeesküdtek ellene, és a király parancsára ott az Úr háza udvarában megkövezték.” Zakarjá kivégzése az Úr templomában megbocsájtathatlan bűn volt. Ezzel megszenteltelennítették a templomot. Érthetetlen, Jóás hogyan felejthette el, hogy Zakarjá apja, Jójádá miként rejtette őt el a templomban, így mentve meg életét. Ennek a kivégzésnek szerepe lehetett abban, hogy végül a templomot lerombolták. A Kidron völgyében, nem messze a templomtól van egy sír, amelyet Zakarjá sírjának neveznek. Ebben nyugszik Jójádá fia, Zakarjá, akit a templomban öltek meg. A szociál-politikai válság meggyengítette a királyságot, s ellenségei megtámadták Júdát. Hazáél, Damaszkusz királya északról tört rá és elfoglalta Gátot. A cél azonban Jeruzsálem volt. Jóás, a megszállástól való félelmében sok kincset ajándékozott Hazáélnak: „Ezért Jóás, Júda királya fogta mindazokat a szent dolgokat, amelyeket elődei, Jósáfát, Jórám és Ahazjá, Júda királyai odaszenteltek, és a maga szent adományával, meg az Úr házának és a királyi palotának a kincstárában található összes arannyal együtt elküldte Hazáélnak, Arám királyának.” (2 Királyok 12) Ezt követően kaotikus állapotok uralkodtak Júdában. A nép bosszút követelt, és Zakarjá meggyilkolásában látta a katasztrófa okát. „Jóás egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg van írva Júda királyainak a történetéről szóló könyvben. Udvari emberei fölkeltek, összeesküvést szőttek ellene, és megölték Jóást Bét Millónál, amikor Szillába ment. Ősei mellé temették el Dávid városában. Utána fia, Amacjá lett a király.”

*Dr. Avschalom Kapach, Israel Heute
Ford. Csoma László*

Vannak még jó emberek (1)

Ez után a cím után talán kérdőjelet kellene tennem, vagy felkiáltójelet, vagy csak egyszerű kijelentő mondatként pontot. Azt hiszem, mindenkinek van jó és még több rossz tapasztalata ez ügyben. Én az az embertípus vagyok, aki görcsösen hisz az emberek jóságában. Talán éppen ezért csattannak a lelkemen a pofonok nagyobb, mint azok lelkén, akik eleve a rosszat tételezik fel mindenkiről, tudván, önzők, irigyek, kukacoskodók és gonoszak a körülöttük lévő emberek. Ők azt mondják, nem pesszimisták, csak realisták.

Életem jelen szakaszában sok keserű tapasztalaton, csalódáson vagyok túl, s talán éppen ezért keresem a velem megtörtént jót, azokat a pillanatokot, amikor megéreztem, vannak még jó emberek. S csak ezt tudom tanácsolni mindenkinek, aki épp a sebeit nyalogatja, könnyeivel küzd: keresse elő emlékezetéből a jókat, hogy visszanyerje hitét az emberekben, hogy visszaálljon a lelki egyensúlya. Ezt teszem most én is.

Évekkel ezelőtt egyedül éltem egy kis faluban. Nem a szülőfalum volt, úgy kerültem oda, de úgy szerettem, mintha mindig oda, közéjük tartoztam volna. Egy nap vendégeket vártam, ízletes ebédet és valami finom sütit szerettem volna készíteni számukra. Nem vagyok egy nagy konyhatündér, de a szakácskönyvek és a süteményes könyvek sokat javítottak hiányosságomon. Kiválasztottam az aránylag egyszerűnek tűnő süteményreceptet, nézzük, milyen hozzávalóim vannak ott-

hon. Mivel egyedül éltem akkor, nemigen foglalkoztam a hűtőszekrény feltöltésével, így gyakorlatilag egy kis vajon és lekváron kívül semmilyen hozzávalót nem találtam otthon. Szépen fölirtam egy darab papírra, mire van szükségem, s elmentem a kicsi falu kicsi boltjába megvásárolni a sütihez valót.

A faluban szerintem rajtam kívül mindenki tartott a baromfiudvarában tyúkokat, így a boltos a fogyó tojáskészlet feltöltésével nemigen fáradt. A tojáson kívül mindent kaptam,

de hát mivel lehet a tojást helyettesíteni? Azt hiszem semmivel, legalábbis a süteményes könyv efféle varázslásokról nem írt, csalódottan mondtam el a bolt közönségének, szerettem volna finomsággal meglepni a vendégeimet, de hát tojás nélkül nem lehet sütni! A bolt közönsége akkor rajtam kívül 3 emberből állt: a boltos vállat vont, s közölte, jövő héten hozat tojást – gondoltam, a vendégeim abból a sütiből már nem esznek, amit jövő héten sütnék -; egy kisiú türelmetlenkedett, mert a kezében

tartott, fagyasztószekrényből kivett jégkrémet szívesen nyalta volna már, s nem értette, miért tartom föl az eladót; s egy időse néni, akit látásból ismertem, azt is tudtam hol lakik, de a kölcsönös köszönésen kívül nem sok szót váltottunk eddig, olyan rideg néniem tartottam, gondoltam, biztos megvan a maga baja, keresztje, oka, hogy ilyen zord legyen. Ő nem szólt semmit, nem kapcsolódott bele az én tojásproblémámba, talán azt gondolta, tarthatnék én is tyúkot, akkor lenne elég tojásom.

A kisiúrról példát véve én is vettem végül egy nagyobb doboz jégkrémet, ez lesz a desz-

szert. Otthon egy kicsit dohogtam még magamban, gondolatban rossz üzletembernek titulálva a boltost, aki nem igyekszik a vásárlói igényeit kielégíteni, de aztán elcsitul bennem a rosszkedv, legalább nem kell fáradnom a süti elkészítésével, biztosan úgysem sikerült volna.

Nekiláttam az ebéd elkészítésének, legalább étel legyen, ha már süti nem is, amikor megszólalt a csöngő. Kimentem, a kapuban a zord néni állt, aki a boltban rezzentelen arccal és szó nélkül hallgatta végig panaszáradataimat, kezében egy kis kosár, tele tojással.

Most sem mosolygott - pedig akár ki is nevetett volna -, csak átnyújtotta a kosarat, - süsse meg a süteményt a vendégeinek - mondat kíséretében.

Alig tudtam megköszönni, hirtelen egy sírásgombóc fogta össze a torkom. Pár tojás, s helyreállt bennem a rend, visszaadták ezek a tojások a hitemet, hogy vannak még jó emberek.

Ambrus Erika

Az írás elhangzott az Európa Rádió Útravaló c. műsorában.

A Kárpát-medence Reformátussága

Beiktatták a tiszántúli egyházkerület új elnökségét

Január 24-én a debreceni Nagytemplomban beiktatták tisztebe Fekete Károlyt, a Tiszántúli Református Egyházkerület megválasztott püspökét, Adorján Gusztáv főgondnokot, valamint megalakult az új Egyházkerületi Közgyűlés.

Az istentiszteleten Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület eddigi püspöke, aki 18 éven át vezette a kerületet, prédikációjában a türelmes és vigasztaló Istenről beszélt. Kiemelte, hogy míg Isten türelmes, addig az ember türelmetlen és nem bírja kivárni, hogy a következő napon is olyan jó lesz-e, mint a mai napon, ezért be akarja biztosítani magát. A türelmetlen lélek ott van egy tisztújításban és mindennapjainkban, pedig a türelmes Isten adhatja meg nekünk azt, hogy egyetértésre jussunk. Isten a vigasztalás Istene is, aki azt hirdeti nekünk, hogy sosem kell magunkra maradnunk, mert van Valaki, aki kölcsön adja a hangját, a szemét, a szívét, a tekintetét és összekapcsol magával. Ha hisszük, hogy a türelmes és vigasztalás Istene megtűr és megvigasztal, akkor nincsen más dolgunk, csak befogadni egymást, mert csak együtt tudjuk Krisztus törvényeit megtartani.

Bölcskei Gusztáv igehirdetése után letette püspöki esküjét Fekete Károly, valamint hivatalosan is beiktatták tisztebe, akire Bölcskei Gusztáv és Derencsényi István főjegyző úr mellett, a kerület esperesei, a Generális Konvent elnökségének tagjai és a Protestáns egyházak vezetői mondtak áldást.

Ezt követően Fekete Károly hirdetett ígét, aki prédikációjában arra hívta fel a figyelmet, hogy nem mindent Krisztuért kell tennünk, hanem mindent Krisztussal kell cselekednünk. Kiemelte, hogy a mindent Krisztusért tevő tanítványság veszélye, hogy Jézus helyett, az önös érdek kerül az előtérbe. Az ilyen egyház pedig hatalmaskodó, agresszív, dühös és dacos. Krisztus azonban azt akarja, hogy Rá fi-

gyeljünk, mert így tud összekapcsolni miniket. Hangsúlyozta, hogy a mindent Krisztusért emberi marad, míg a mindent Krisztussal, következetes követéssé alakul. A Krisztussal élő emberben Krisztus maga érvényesül, ha vele megyünk az úton, akkor abból lelki megújulás lesz és ez a tanítványság célja.

FEKETE KÁROLY ÉS ADORJÁN GUSZTÁV

Az igehirdetés után Fekete Károly elmondta püspöki székfoglaló beszédét is, amelyben kifejtette, hogy az egyetemes papság elvének fokozott megvalósulását azzal kívánja segíteni, hogy a nem-lelkészi gyülekezeti tagokat, presbitereket partnerekként tekinti, véleményük súlya és tevékenységük tekintetében is. Egy testvéri légkörű, munkatársi szemléletű, testületekre támaszkodó, emberközelű vezetés gyakorlásával szeretné összekötni a fokozatos testületek rendszeres találkozásait és mozgatni a feladatszabás, beszámoltatás, ellenőrzés, visszacsatolás folyamatát. Kiemelte, hogy feladatának tekinti, hogy összefogja a kerületben dolgozókat és ebben is számít az esperesi kar, az előadók, a bizottságok, tisztségviselők és tanácsosok munkájára.

Hangsúlyozta, hogy a Krisztussal való ti tokzatos közösség megélésében nélkülözhetetlen a hiteles tanúság Krisztusról. A hiteles tanúság legnyilvánosabb felülete az istentisztelet és az igehirdetés. Ezért kulcsfontosságúnak

tartja az istentisztelet megújulásának folyamatát és az igehirdetés méltóságának megerősítését. Ünnepelesen meghirdette, a reformáció 500. évfordulójára készülve, a Tiszántúli Református Egyházkerületben a 2015. és a 2016. esztendőkre a „Hirdesd az Igét!”-programot, amelynek célja, hogy hagyományos csatornáinkon és a XXI. század technikai lehetőségeit is bevonva, változatos formában és műfajokban keresse az igei üzenet átadásának módját és eszközrendszerét. Emellett kiemelte, hogy elindul a régi és új gyülekezeti tagok ismeretének felfrissítésére és az egyházhoz tartozni akarók bevezetésére a református keresztyén öntudatot megerősítő, többszintű, széles tematikájú és összehangolt gyülekezeti felnőttképzési program, amely a hitkérdésektől az életvezetési kérdésekig segíti a hívek mindennapjait.

A püspöki székfoglaló beszéd után Adorján Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület megválasztott főgondnoka is letette esküjét, majd az istentisztelet végén köszöntötte a megalakult új kerületi vezetést Bölcskei Gusztáv a Tiszántúli Református Egyházkerület eddigi püspöke, Csomós József, a Tiszáninnyi Református Egyházkerület püspöke, Szabó István, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke, Steinbach József, a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, a Generális Konvent nevében Zán-Fábián Sándor, kárpátaljai református püspök, Andreas Hess, az Európai Protestáns Egyházak képviselője, Magyarország Kormánya nevében, Balog Zoltán emberi erőforrás miniszter, Debrecen Megyei Jogú Város nevében Papp László, polgármester, Fabiny Tamás, Magyarországi Evangélikus Egyház Északi Egyházkerületének püspöke, Bosák Nándor, a Debrecen-Nyíregyházi Római Katolikus Egyházmegye püspöke és Kocsis Fülöp, a Hajdúdorogi Görög Katolikus Egyházmegye püspöke.

Forrás: ttre.hu, Fotó: Barcza János

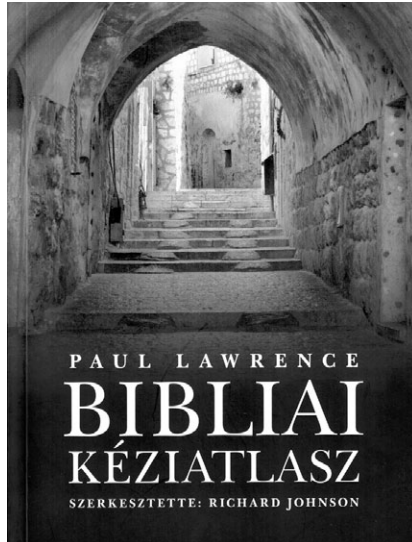
Könyvismertetés

Paul Lawrence

Bibliai kéziatlasz

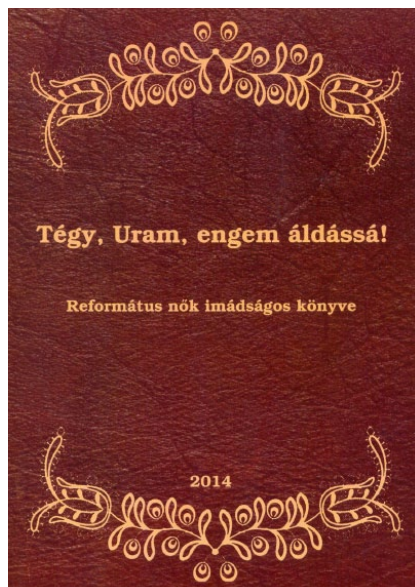
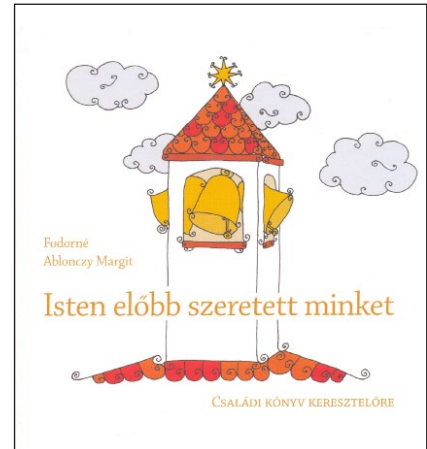
„Ez az atlasz a Biblia történetét tekintve át, átfogó történelmi, vallási és földrajzi összefüggésekkel gazdagítva a Szentírás olvasóinak ismereteit. A világ teremtésétől a keresztyénség terjedéséig végigköveti a bibliai elbeszélést, gazdagon illusztrálva azt képekkel, térképekkel és háttér információkkal, könnyen használható, olvasóbarát formában.”

A könyv ajánló sorai egy cseppet sem túloznak. Lelkészek, egyháztagok és a Szentírás iránt érdeklődők számára egyaránt lelki épülést szolgáló kiadvány, mely megrendelhető szerkesztőségünk címen. Ára 15 Euró.

Fodorné Ablonczy Margit

Isten előbb szeretett minket - családi könyv keresztelőre

Áldott kezdeményezés

„A Nőszövetség újjászerveződésének huszonötödik esztendejében kincset szeretnénk letenni imádkozó népünk asztalára. A Királyhágómelléki Református Nőszövetség asszonyainak

imádságos lelkületéből fakadt imák, az élet különböző helyzeteiben megfogalmazódott könyörgések színes virágcsokra ez az imakönyv. Kicsoda imádkozhatna odaadobban a családjáért, a gyermekekért, az unokáikért, ha nem az édesanyák, akiknek Isten szívére helyezte az egyház, a nép és a nemzet sorsát? Ki fog könyörögni a gyermekeinkért, ha mi anyák, nagyanyák és jövődő ifjú anyák nem élünk intenzív imaéletet? „Szüntelenül imádkozzatok. Mindenben hálaát adjatok, mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézusban tihozzátok.” (Thesszalonika 5,17-18) – fogalmaz az imakönyv bevezetőjében Bogya Kis Mária, a kötet szerkesztője, az egyházkerület nőszövetségi elnöke.

Szerkesztőségünk szeretettel ajánlja olvasóink figyelmébe ezt az áldott kiadványt, hogy erősödjünk hitünkben és Isten iránti hűségünkben. Az imakönyv megrendelhető szerkesztőségünk címen, ára 2,50 Euró.

IFI MEGFEJTŐK

12. keresztretjévény / **Pozsonyi E.M.:** Kulcsod - Nagy Judit; **Komáromi E.M.:** Marcelháza - ifj. Kacz Mária; **Abau-Tornai E.M.:** Alsólánc - Anderko Denis; **Berzété:** Szanko Dóra; **Csécs:** Zborai Bernadett; **Szeszta:** Szaniszló Dominik; **Zempléni E.M.:** Nagykövesd - Keresztúry Krisztián, Keresztúry Eszter; **Kiskövesd:** Onda Richárd, Sallai Csaba, Lipán Barbara; **Örös:** Lukács - Tamara, Lukács Máté, Lőrinc Ildikó; **Bodrogszerdahely:** Kiss Petronella; **Ladmóc:** Bodnár Enikő, Bodnár Emese; **Kisgères:** Illés Denisa, Kovács Zoltán Patrik; **Tiszacsornyó:** Kiss Tamás; **Ungi E.M.:** Nagykapos - Bugis Levente; **Nagyszelmenc:** Pásztor Zsombor; **Mátyóc-Vajkóc:** Bodnár Dániel; 13. keresztretjévény / **Komáromi E.M.:** Marcelháza - ifj. Kacz Mária, Pinke Jólis; **Gömöri E.M.:** Nagybalog - Cégény Anikó; **Abau-Tornai E.M.:** Alsólánc - Anderko Denis; **Csécs:** Zborai Bernadett, Tóth Stefánia; **Jólész:** Svantner Ákos; **Berzété:** Szanko Dóra; **Zempléni E.M.:** Boly - Sipos Anita; **Nagykövesd:** Lipán Barbara, Keresztúry Krisztián, Keresztúry Eszter; **Örös:** Lőrinc Ildikó, Kenéz Roland, Lukács Tamara, Lukács Máté; **Szölöske:** Horváth Ilona; **Kisgères:** Kovács Zsolt Patrik; **Bodrogszerdahely:** Kiss Petronella; **Ungi E.M.:** Kaposkelecsény - Rudik Sebasttián, Csörgő Eszter; **Nagyszelmenc:** Pásztor Zsombor

Jutalmazottak: Marcelháza - ifj. Kacz Mária, Alsólánc - Anderko Denis, Nagykövesd - Keresztúry Krisztián, Nagykapos - Bugis Levente/ A jutalmat az illetékes Lelkési Hivatalban lehet átvenni!

Lelkési szolgálatom évtizedei folyamán mindig fontosnak tartottam, hogy a megkeresztelt gyermekek szüleinek olyan segítséget nyújtsak, amellyel erősödik hitük, s egyben útmutatást ad a „hitben neveléshez”. Kiváltképp így van ez napjainkban, amikor a fiatal családok egy része visszahozza gyermekét, hogy a gyülekezetben részesüljön a kereszttség szentségében, de egy olyan környezetben él és dolgozik, ahol nincs református gyülekezet, s a Szentírás, az imakönyv a megszokottnál jóval fontosabbá válik. Pár évvel ezelőtt szerkesztőségünk is ezért jelentette meg a „Jézushoz jöjjetek” című gyermekimádkönyvet. Bizony nem sok példány maradt belőle, mert fontos segítséget jelent szülőnek, nagyszülőnek a felnövekvő nemzedék tanításában. Fodorné Ablonczy Margit könyve „egyszerre emlék és emlékeztetés azoknak a családoknak, akik megkereszteltették gyermeküket egy református gyülekezetben. Emlék a keresztelésről, a szentségről, amely kifejezi, hogy Istennek milyen fontos a gyermekük. Egyben emlékeztetés arra, amit a szülők, a keresztiszülők és a gyülekezet is megfogadott a keresztelől a hitben való nevelésről, neveltetésről. Támpontokat ad ahhoz, hogyan érdemes hitelesen vezetni egy gyermeket, míg eljuthat a személyes és önálló keresztyén hitvallásra.” – olvasható a könyv ajánlásában. Ajánljuk mi is szeretettel lelkészek, szülők figyelmébe. Megrendelhető szerkesztőségünkben, ára 6 Euró.

Az angyalokról

„Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden útdoban. Kézen hordoznak téged, hogy meg ne üssed lábadat a kőbe.” (Zsoltárok 91:11-12)

„Ha Isten Fia vagy...” – ezzel a szöveggel kezdi meg a sátán Jézus megkísértését, aki a pusztaban töltöttnégyven napot és éjjelt böjtölve, hogy felkészüljön az előtte álló földi szolgálatra. Nagy feladat előtt állt, a világ megváltását készíti elő, Isten akarata által.

Böjtöléssel, azaz teljes testi és lelki megtisztulással kezdi meg küldetése teljesítését.

És akkor, megkeresi őt a sátán. Három kérdés-kihívás és három felelet hangzik el:

1. **„Ha Isten Fia vagy, mondd, hogy ezek a kövek változzanak kenyérré.”**
2. **„Ha Isten Fia vagy, vedd le magadat, mert meg van írva: Angyalainak parancsot ad, és azok tenyerükön hordoznak téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőbe.”**
3. **„Mindezt neked adom, ha leborulva imádsz engem.”**

Talán már mi is gondolkodtunk hasonlóan: Nem történhet semmi bajom, mert a kabalám velem van. Sportolók, színészek, énekesek gyakran vallanak arról, hogy babonásan kapaszkodnak valamibe, egy tárgyba, egy megszokásba, fellépés, koncert vagy verseny előtt, mert az a siker receptje, ha pont azt az ékszert, ruhadarabot viselik, ami szerencsét hoz, babonásan elvégeznek pár dolgot, hogy mindenképpen sikerüljön, amit csinálnak.

Az őrangyaloknak pedig egyenesen külön hiedelem-világa alakult ki az embe-

rekben. Magam is hallottam olyan kijelentést, hogy például gyorsan hajtott az illető az autójával, és azt mondta: nem történhet semmi bajom, mert őrangyal van felettem, és vigyáz rám.

Isten tud erről a kísértésről, amely az ember büszkeségét célozza meg. Ugyanakkor, nemcsak ennyiről van szó. Nem azt mondja neki a sátán, hogy atyád, Istened megvéd téged, hanem azt mondja: az angyalok védenek meg. Sőt, kiforgatja a 91. zsoltár szavait is. Egyetlen eseménybe akarja beleszorítani Isten Fia és az angyalok hatalmát, és el akarja vonni a figyelmünket az igazán fontos dolgokról: mégpedig, hogy bár egyetlen szóval sem bántja Istent, mégis, az angyalok hatalmát magasabbra akarja helyezni Isten hatalmánál.

A sátán kiforgatja a bibliai idézeteket, féligazságokkal akarja meggyőzni az embert arról, hogy nem lesz semmi baja, mert hiszen... ,meg van írva'. Varázserő, természetfeletti képességek, hatalom – igen, ezt ígéri az a sátán, aki még arra sem volt képes, hogy embert, életet teremtsen, mégis, Isten helyett ígérget olyasmit, ami csupán ennek a pillanatnak a dicsőségét akarja megteremteni.

Mi lett volna, ha Jézus leveti magát a toronyról? Ha kenyérré változtatta volna a köveket? Ha Isten bukott angyalát imádjaa Isten helyett?

Mai kifejezéssel élve: celeb lett volna belőle. Egy olyan ember, aki abban a perc-

ben szenzáció, érdekes, az emberek felkeresik, és kéri (követelik), csinálj még ilyen, mutass még hasonlót, légy érdekes, érdekesebb, mint a múltkor... és ha nem teszed? Akkor keresünk mást. A mai „valóság-show“-k ékes példái annak, milyen könnyű felemelkedni, emberi méltóságból kivetközni, majd egy éven belül még a nevére sem emlékeznek az emberek. Már csak emlék, de a becsület, tisztesség... az bizony már odavan.

Ezért nagyon fontos mindig emlékezni Jézus válaszaira:

1. **„Meg van írva: Nem csak kenyérrrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.”**
2. **„Viszont meg van írva: Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!”**
3. **„Távozz tőlem, Sátán, mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!”**

Minden egyes válasza arra mutat, hogy ,meg van írva'. Nem emberi bölcseségre hagyatkozik, hanem Isten Igéjére, amely már előre figyelmeztet, megmutatja a helyes utat. Ezen kívül nincs szükségünk semmilyen okoskodásra, ami csak kiforgatná Isten Igéjét.

Ő nem akar ,celeb' lenni. Nemcsak most, hanem mindörökké e világnak az Ura, aki a kísértések között is megmutatja, hogyan kell viselkednünk, hogy ne váljunk a kísértéseknek áldozatává.

Györky Szilvia

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

Kiadja a Lónyay Gábor Polgári Társulás

– igazgató Csoma László

Terjeszti a Deregnőy-i Református Keresztényen

Gyülekezet

Szerkesztőség:

főszerkesztő - Fülöp Sándor,

felelős szerkesztő: Györky Szilvia

szerkesztők - Režić Annamária, Kraus Viktor

kárpátmedencei tudósítók:

Fábián Tibor, Szenn Péter

Nyomja: Györky Marián - MS PRINT

Szerkesztőség címe:

076 74 Drahňov-Deregnőy 216,

Tel.: 056/639 53 96, Mobil: 0908 035 094,

E-mail: ladislavcsoma@gmail.com

vagy csomalaszlo@centrum.sk

Rejtvény

Fejtsük meg együtt! (segítség: Máté evangéliuma 4:1-11)

1. Ezeket kellett volna Jézusnak kenyérré változtatnia, a sátán szerint.
2. Evangélium, más néven.
3. Ezeket mutatta meg a sátán Jézusnak egy magas hegyről.
4. Nemcsak ezzel él az ember.
5. Ő kísértette Jézust.
6. Itt történt a böjtölése és megkísértése.
7. Ő vitte ki Jézust a pusztaba.
8. Őt nem szabad megkísértetni, ahogy meg van írva.

A rejtvény megfejtését a Szerkesztőség címére lehet beküldeni, 2015. március 31-ig: Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216. Drahňov 07674.

Összeállította: Györky Szilvia

